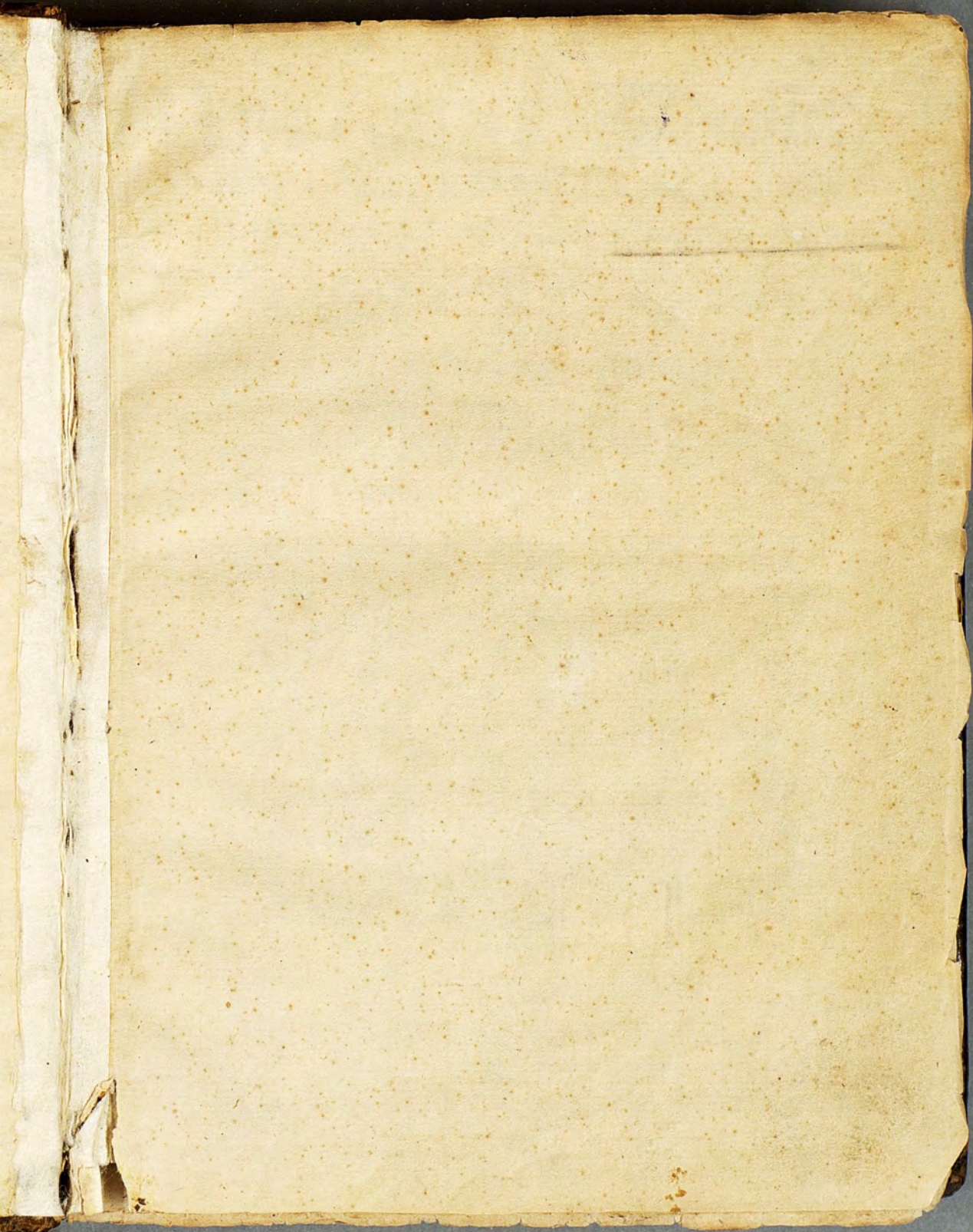

Fol. 1200.
Nitt. Sv.

F1700
1901

Kongl. Biblioteket
warsa

Tit. o. ark. B var. an.

I detta exemplar finnes det indragna arket B af original-upplagan. — Titellbladet i detta skick är högst ovanligt; sannolikt har kopparplåten sprungit, och träsnittet i stället blifvit nyttjadt mot slutet af upplagan.

På ut-originalet till arket B, tryckt 1669, uppräknas rubriken hela första sidan och franska gatan hela första sidan, hjälpen förut sålles de 6 inre sidorna; sidan med mindre stib

Sakur bladet Kiv

se ex B i . . .

HELICONS Blomster/

Pläctade

of
Wid äfkillige Tillfällen urdelte

af

LUCIDOR den Ghyflige

Det är

Alle de Poëtiske Skrifter /

Som författade blesae Af

Lasse Johanson.

Med Flit samblade of uti et licet Wärlt uplagde

Cum Gratia & Privilegio Saer. Reg. Majest. Sveciae

Tryckt i Stockholm af Niclas Wankus/ Kongl. Boftr: Åhr 1688.

Hans Kongl. May. ^h

Wår Allernådigste Konungz och Herres/
Högstbetrodde Man/Råd / och Hans Kongl. Höghees
Prinß CARLS Gouverneur, sampt Academiae
Carolinae Sankler/

Den Högwålborne Brefwe och Herre/

Herz **L R I N G**
Lindschiöld/

Brefwe til Staffsund / Friherre til Linder-
wad / Herre til Kaggeholm och Bretwyk / &c.

Hans Kongl. May.^h

Vår Allernådigste Konung; och Herres
Högbetrodde Man / Hoff · Sånpter / och nu för
Tijden warande Landt Marschall /

Den Högwålborne Baron och Herre /

Herz N A G E S S

Gyldenstolpe /

Friskherre til Segerstad / Herre
til Jakola / &c.

Högwälborne Herz Brestwe/
Högwälborne Herz Baron,
Hög Nåd, gunstige Herrar.

W Om hög Lårdom / Snille och Bookwet / är
et ädelt Blomster som pryder det människe-
liga Förnuftet / och har sit Frö uti Siälens
innersta Kraft / qwarlembnat til et Teckn och
Gnista af den förste Människans Gullkom-
lighet; Så hastwa och i alla Wärdenes Tider wittre och flo-
ke Män / warit i högre Wårde än andra / och med Förman
och Heder blifwit wördade / särdeles derföre / at Wisdomen /
som den wårftwas genom Sukt och Sligt / så lemnar den aldrig
sine Allstares Möda förgiäflig / utan förklarandes sit Ljus
och Lyster i dygdige Öffningar / bahnar Wägen til en oför-
giätlig ihugkommelse hoos Effterkommare. Huru högt
Eders Hög Greflige Excellence och Eders Ex-
cellence hastwa besmykiat och prydt sine ogemene och
Högädle Naturs. Gåstwor genom de booklige Konster / deraf
har wårt Kläre Södernes Land / ej allenast mintit många
Prof / utan och skäligen at sågna sig utaff det Hoppet / at yt-
terligare kunna därtwidh skatta sig sällt / och framdeles få
stönia härlige och mehrachtige Fruchter. Fördenstuld och
emedan ibland andre flere sätt at yttra et godt Förstånd / et
gwidt Minne och en snäll Hierna / Künne. Konsten och Poë-
sien, eller et efter wist Mät sammansattat Tabl / som fordom
kallades Skader / icke är den ringeste; **Wli hwilket Cabl.**
Laff

Wä
5

Wä

2

Nasse Johanson / den elliest / för sin widrige Wärd; skuld /
och så ibland kallad sig Lucidor den Olycklige / har er-
nådt och hinnt et wackert Wähl / af hwilkens Arbete / Jag / till
fleres opmuntring / som Naturen dermed begäfwat och
giordt beqwäme / har samlat och af Authore self inhemtat /
alle des Skriffter och Stycken / dem Jag som Helicons
Blomster uti et Wärd tillsamman låtit af Trycket utkom-
ma och allmenne blifwa / doch alt medh Hans Konglige
Majestets aldranädigeste Tillstånd och förundte Privile-
gio; Men efter det iag nogsampt affeer / slukt wara i Afwen-
tyr af årskillige twidersinnige Omdömmen / besynnerligen de-
ras / som anten af Oförstånd eller Haat och Afwund / kittla sig
at lasta och danta andras Wälmening och i et redeligt godt
Upsät gjorde Författningar; En har iagh funnit högstnöds
wändigt / at i all Underdån. ödmjukhet ersökia för bemätte
Wärd / Wärd och Beskudd / under Eders Högh-Grefl.
Excellences och Eders Excellences höga Förmågo /
aldenstund å ena sidan Eders Högh-Grefl. Excellence
och Eders Excellence hafwa / hwar hos sig / giordt det
dyra Naturens Klenod / Sielen / igenom oförtruten Mödo
och ihdesamma studier / så polerad och glimande / at och detta
Wärdet eller des Dichtare och Author aldrig funnat kobra
sich klock. säligare och mildare Domare til sit Förswar / eller sä-
gre och fullkomligare Mognad til des allmenne behaglighet;
Jämwal å andra sidan förwänter iag mitt hopp blifwa o-
fehlbart / då Eders Högh-Grefl. Excellence och Eders
Excellence aff des medfödde prüsswärde Adelheet icke lære

misshaga/ det iag inunder denne min aldraunderdån, ödmu-
kaste Dedication och Tiläggnelse-Skrift aldråhållst önskar få
insmyga min ringa Person uti Eders Högh-Grefsl. Excel-
lences och Eders Excellences til min Wälferdz Be-
främjelse högstgiällande Ynness. Och som den der et Blom-
ster wil pläcka och optaga/måste bucka sig åt Jorden / så och
iag desse med allsom diupaste Åhrebödighet frambar och inför
Eders Högh-Gr. Excellence och Eders Excellence
nidlägger/ der hoos och aldraunderdån, ödmuikeligast beder
Eders Högh-Grefsl. Excellence och Eders Excellen-
cetäcktes detta mit ringa Offer med Nåd och Gunst ansee/
efter som jag då förmodar få ophempta den Förnöjelsen at
derigenom blifwa/ efter min innerlig, högste Åstundan och
Åtrå/ til etwärdelig Tacksamhets/Tiensts och Lydnos Betwijf-
ning framgent förbunden. Önskaendes Eders Högh-Grefsl.
Excellence och Eders Excellence med bägges dera
höge och förnehme Anhörige en wahrachtig Wählstignelse
af all Wiskdoms Riälla och Ursprung / den Allmechtige/
sampt til många Leeder en åblomstrande Lyckosaligheet/ lef-
wer och förblifwer

Eders Högh-Grefsl. Excellences
och Eders Excellences

Af Etocckholm den
26 Febr. 1689.

Aldraunderdån, ödmuikaste
Tjenare
Joh. Andersia.

Sfwer den idlesamma och lyckelige Sammanhämptning

Af

HELICONS oförwifzneliga Blomster/

Som tillförnde Tidh effter annan blifwit uthströdde
medelst den berömmelige Swenska Poeten.

Lasse Johansson.

M An talar mycket om den Tidh då Lasse lefde /
Moot hwilken aldrig seen den seenre Tiden kom /
Om det nu redan war i Werldens Barnedom -
Ell' sedan Urcken medh wår gamla Noach swåfde

Sitt Straffe: Uår omkring; enår det och har warit
Ell' hwem dhen Lasse war/ så är det een gång wist /
Utt mången Lasse seen har under Tryck och Brist
Heelt annat Ude / och een såmbre Werld förfahrt,

Herr Anderfin! Dhen sig olycklig sielfswer nämde
Wår låcka Lucidor geer der Exempel af - - -
Han som had' meer förtiänt än Lyckan honom gaf /
Ell' nänsin gifwa kund' [dhen altidh oförstånde

Moot dhem hon hata will] Han hade kunnat töfwa
För Aldren här ännu / Men sji ! den strånga Lag /
Som strax med Gudssten räknar uth wår Döde-Dag /
Och weet en Skoonsamheet ell' Sålmod att öfwa -

Har altför wåldsambt stämt och bådät dhen uår Wården /
Som längre lefwa bordt; Besinnen Dödlige!
Hur' många Wågar och måst oföremodlige
Oß dra'a och rycka till den allgemeena Fården.

Hur' allt är snchtigt och den Wårel-kåra Tiden
Han teer oß knapt een Dag den andra alltingz lijf /
Een plöcklig Sorge: Thon förställer wår Mussif
Som offstaf / ja wår Frögd den finna wij förliden

Då han war nyß beghnt / een Nordanblåst förwandlar /
Den stålta Floras Noos och friska Tulipan:
Man skådar wed dens Graf Cyprels och Majoran,
Som all tingz Öfwerflödh med Lyckans söta Mandlar -

Här liff som fostret opp / att Ewigt här förblifwa
 Men ach! hur' hastigt och hur' snarlig är det giort /
 Att den blis samtkad sielf uthi den tysta Orth -
 Som har sig understätt moost Dödligheten skrifwa /
 Och tråga Griff och Graf; Hwars' altidh mundtra Simien
 Slätt intet Jordisfret kändt / men hurtigt sträfwat ha'
 Kring Werldzens wijda Krets der Caip' och Abyla
 Sin stälta Hwitswel tee; sampt der i stadigt brunnen
 Veluvius, och du som Berget Arna påckar
 Bland Jysland; Snö och Is; ja alting genom gått /
 Sampt Elementerne i Grunden har förstätt
 Och huru Konsten för Naturens Prähl = werck bäckar;
 Hielp höga Himmel! Full' doch Skäpnan intet skona /
 Ell' och äth minstone een Förnähn gee äth den /
 Som så sig kalla kan dhe Nije Systrars Wän
 Och giordt sig wärdig af Apollos egen Krona?
 Ney! hårda Himmel! Ney / min Fråga är förgäfwes /
 Jag sijn att öfweralt dhett oförmodlin gåår!
 Och ging det annorled; så torde Lucidor
 An wara till; ändoch hans Läf en nedergräfwes
 Ell' med sin Kropp begroff; Han som Olycklig hette
 Är lycklig nu lifswähl uppå sin Döda Mull /
 Att som een Alchymist I gödra samnat Gull
 Af det man Stycke wijs och särskilt effier-lette
 I byn / Herr Anderlin, Ehr oförtrutne Möda
 Är så berömtig att den nog en prifas kan;
 Med dhen I hedra / gå I sielfwe Himmel an
 Och Aldren är förswag Ehet Oppsätth till att döda.
 Om af een Händelse ell' att så Ydet yrcka /
 Han Christnad blef till heta Lasse Johanson:
 Så är lell wist att Blomstren utaf Helicon
 Ehr som Pupiller för sin Foster = Gader dyrcka;
 Ehet Ahre = Minne lähr och rätteligen wakna
 Med Liden! Men kom wäs [Iag känner Werldzens wijs]
 Att ingen wördar det uthi sitt rätta Prijs /
 För än man Lucidor och Eder Glist lähr sakna.

Bröllops-Skrifter

G I F T E . N O D S

Uppå

Den Årborne/ Förnehme of Wälachtbare

M. P. W. N. S. R. S. R.

M A N S /

Förnehin Kiöp. of Handelsmans/

Ää of

Dygofäst/ Skönprislige of Ryttsirte 1766/

Margareta Nils Dotters/

Den Årborne / Wälachtad of Wälståndig /

Herr Nils Jonsons /

Förnehin Kiöp. of Handelsman i Stockholm

Kiärälfelige Dotters /

Brudlöfft. of Hedersdagh som i Stockholm den 29.

Octob. Åhr 1668. firades

Drosad aff

Åsthold. Skaldtiår.

den olycklike

N I gifftas är en Ting som Werlden en kan mista
Alt hwad här finn's / ifrå thet högsta til thet sidsta
Thet giffter sigh ihoop. Sij Foebus gyl'ne Strål
Gjör Dagh. of Tim. of Dagneblek lik Gifftermål
Medh Jorden / som utaff hans Såd seen fruchtbar föder
Hwar medh hwad Lifnad haer sig närer / stundom göder
Gräs / Orter / Blomster / Trån / of hwad meer synbart är
På Werldens runda Kloot är Varnen som hon bär
För wild' of spake Durr / för Foglar / Orm. of Maskar
Ohyror / Flugor / Bije of hwad i Watnet plaskar.

A

Siden

Bröllops. Skrifter

Siön gifter sigh medh Skyn of Skyn medh Siön igån
 Eld älskar Lufften/ Lufft är Sidens bästa Wån/
 Durr löpa medh hwar ann'/ Fisk leker/ Lufft. fät paras
 Alt makar sigh ihoop/ hwad Son' s. Rampn bär wil Faras
 Vthaff Naturens Drift/ den goda Gudz Behagh
 Den wandelbara Werd's bär nöd of öde Lagh/
 Hwi skulle Wänniskan sigh icke willia gifsta
 Om sitt förgångli' Rampns Aminnelse at stiftas
 Förvthan Gifftermähl kan Werlden en bestå
 Men genom Gifftermähl all Lust of Nyttå få.
 Hwad är för Hiertans Lust när man thet acktar Åra
 I Tråldom vthan Twång medh Friiheet Rådior bära
 Vthaff sitt egi Godz sin Kiärstas len Silkis Här
 Som öfwer all skön Skien of guula Gullet går/
 Hwad för sötvälland' Nwaal är vthi Ræleek brinna
 Vthi en sådan Eld som aff en Jord. Gudinna/
 I Siälen genom två Nit. liungand' Ögon tend
 När hon i Hiertat blir af samma Låga brennd;
 O Samman vthan lijt' när man på Lilje. finner
 Seer Purpur. Roser groo of sedan medh befinner
 At thenna Fågring står of intet styr sin loos
 När Fårgan wisnar bort vppå en rosad. Roos.
 Act ovthtastligh Frögd när man må säker kyssa
 Två Klippor aff Rubin/ vhr hwilka man kan disa
 Hwad Nectar öfvergår of gamla Gudars Brödd/
 Thet mångens Liiff taar bort of lemnar then fast dödd/
 Hwad Nyttå har tå then som en Dugd. mogen Maka
 Of Humis. lilj. Hustru får? Jagh tror fullwist den Raka
 Har mycklin bättre Smaak som hennes Händer giord
 An en suhl Bagaar. Dreng; Hon dukar opp ett Bord
 Of sätter Waten på; then hon sielf sielt kan koka
 Man tar siwar en kring Byn i alla Särköf suoka

Brölöps. Skrifter

För Kräs of Lust. Maat skull; Hon bedder Sengen med
 Of wermer henne sielf; Tänck hwad för Hugnad thet?
 När hennes Swandunn-blödt of Snid. hwijs Armar liggia
 I Ornegotes Rum/ tā hōwer Man ey tiggia
 Dlofligh Kiärleek; Leek/ hon wil hwad Kiärstan wil
 Hon rettar honom tit of retar of ther til
 Ut. Hwila; Giffans Frucht seer man när Waggan rultar
 Of två tree små på Rad kring Stool of Benckiar tultar
 Hwem frögdas icke tā när Barnen stamla Far?
 Wist then som Tiger. Sinn' of Wildiurs. Hierta har?
 O Dygd. sell Man som får en Dygd. fullkommen Qwinna
 Som honom aff sin Siäl of han af Hiertat minna
 Kan/ då är Frögd of Lust förwthän någon Sorg/
 En Dygd. skion Qwinna är en Muur/ et Toorn/ eu Borg/
 Hwart en bedröfwat Man vti sin Sorg kan flytta.
 En Man är Hustruns Stöd/ of Hustrun Mannens Styttā
 I Moot. of mädgång mäd/ tā är rätt lustig Lust
 När Hustrun suckar at sin Mans yn^{er}wärdig' Pust;
 O Himmels. like Frögd/ O Engel. söte Gamman
 När två vthi en Siäl medh Liusheet lefwa samman
 När i två Kroppar fins en enfold. dubbel. Siäl
 När Trälen Herr. wäld haer/ of Herren sielf är Träl/
 Hwad Glädie finnes ther/ hwar hwad som Mannen täncker
 Hans Hustru wil för vth; När som thet Mannen kräncker
 Hwad Hustrun hans gör ondt. En dygdigh Hustru är
 En Hielp/ en Tröst/ en Frögd/ i Lust/ i Sorgh/ of när
 Man vti Nöden stadd/ som Kroppen/ Siälen/ Hierta
 Medh Kiärleek/ Råd of Dåd styrct. frögdar of frā Smerta
 Bewarar/ Lust i Lust/ en Nöd. wärn vthi Nöd
 Blijr stadhugh i sitt Sinn til thes then grymma Död
 Som all ting kuswar ned skär äckta Bandet aff
 Då gräffs giff. kärleek neer of giffes mäd en Graff.

Bröllops · Skrifter

B R U S D . J A K L A

Uppå

Hans Kongl. Majts. wår Allernådigste Konungs
Troman och Högstbestälte Öfwerste Lieutenant öf-
wer Ihes Garde.

Den Högwålborne Herres/ Herz

Christoffer Wyllestierna

Friherre til Bla-borg/ Herre til Erikzberg/ Wal-
kala/ och Erikzlund/ 2c.

Så och

Den Högwålborne Frökens Fröken

Wustawa Johanna

Orenstierna

Grefwedotter aff Kroneborg och Lekö/ Friherredotter
til Kymito/ Jungfru til Tyresjö/ Första och Hölsö/ 2c.

Lyt-sälle Brudblöfftens · Dag

Uppå

LUCIDOR

den olycklige.

Anno 1669. den 17. August.

Gilliare Kuaal.

SSäll! O trefold · säll! then som sig wål kan skilia
Från mödsamt Tråldoms Dot som andra kalla gillia
Säll är then som en gång haar lagt sit Segel neer
Och fort i önskad Hamn sit Skepp / then samma leer
Äth andras sorglig Suck/ han höfwer ey meer råddas
För Bölior/ Wågor/ Wind och Klippor; vthan beddas
I Astring Swaan · blöt Duhn och sofwer vthan Sorg
Vthi en stolp · fast Sång ey i en botn-lös Rorg

Som

Bröllops-Skrifter

Som Giliar' räddes mäst. Then rättlig wil begrunda
 Hwad Sorg en sådan haar / och huru margalund a
 Hans Sorg och ångsländ' Kwaal / Gråt / Klagan / Suck
 och Pus /

Och huru lijten fins hans Glädie / Frögd och Lust /
 Skal mycket vndra sig på hwad för Sätt thet hender
 At then som Jahran seer ey strax tilbaka wender.

Men Kiärlek är en Ting som först lijf Wiin och Miöd
 Behaglig slider neer / då åtänks ingen Nödh:
 Men seen som Ögat först haar aflat någon Låga

Och Hiertat taar emoot / då då begynns en Plåga;
 Då weet han näplig sielf hur' han är rättligh fatt
 Han wakar mången Kwäll / och mången Winter-Natt /
 Seen drömmier han om Daen / då galler efftertänka
 Hur' han sin Kiärste (Kiärng / Miöd / Jügfri / Pijga / Ankia /
 Ehwad som häst hoon är) man en gång skal få see
 Och måste tåla tit at hon gör aap och spee

Utthaf hans Giliie. Taal om han sig så långt dristar
 At slängia Kiärleek fram / hon troor knapt några Snistar /
 Fast om han hisligh swär at Hiertat står i Bran /
 Och liusan Låga tit så troor hon ingen Gran.

Hwem kan ey tänkia sielf hwad Fara then tillstöter
 Som älskar then som ey med Wexel. Kiärleek möter
 Tit händer wårre medh / at hon ey såsom han /
 Men älskar (O Fortreet) en honom / men en ann.

Då plågar Afwund / då / då bår man swarta Strumpor
 Är wedh godh Halsa siuk / då rutnar lif som Pumpor
 Hans Hopp / då stygges han wedh godh of krällig Maat
 Fast om han wore höön i porcelaine Faat

Då haar man ingen Noo at sittia / gå ell' liggia /
 Då måtte Pennan fram och medh Ord-prunkan figgia
 At man må wördas så at wackta Jungfrun op /
 Och at hans Stål ännu blott wistas i hans Krop (för

Bröllops. Skrifter

För. Hoppet som han haer at kunna lycklig tiena
 In til sin Dödh och Graff/ fast om han skulle låna
 Vthaff en annars Breeff ell' vthaff någon Book
 Så mått' thet präla högt/ hwem skäms en vara Toof?
 Men dhetta är en nogh/ om han then Lyckan finner/
 Först Jungfruns Ynnest får/ seen hennes Kiärleek winner/
 Då går dhett först rätt an då får han först Förtreet/
 Han twiflar lijka fullt (fast om än hwar man weet
 At Jungfrun älskar hårt) om hoon thet hiertligh meenar/
 Han troor at Jungfrun är lijf såsom falska Stenar
 Som skina Demantlijkt men äre bara Glaas
 Som aff en lijten Stöt strax gånga vthi kraas.
 Thet täncker mången Karl: Men andra råddas mehra
 Och fruchta allestädz at Jungfrun älskar flera
 (Kan skee han gidret sielf) om hoon seer någe blijd
 På någon annan Karl strax börjar sigh en Strijdh
 Vthi hans Siäl och Hugh/ han ångslas/ suckar/ gråter
 Zit som en gammal Kiärng/ äth minstone så låter
 Han mycket ynkeligh/ och weet en hwad han gidr
 Så at han aff Förtreet wäl tusend gånger dödr.
 Om Tijden wille migh än några Stunder gifwa
 Så skulle iagh ännu wäl hundra Blågor skrifwa
 Som kwälier sådant Folck som frijar i hwar Gåhl/
 Och klagar öfwer then som them en troor/(aff Ståhl
 Ar hennes Hierta wist) kan the en öfwertala/
 Så säya the then som först kom han feck först mahla/
 Och tro' na strax om ondt. Men Tijden gier en til
 At skrifwa mehr ther om/ doch lofwar iagh iagh wil
 En ann gång skrifwa mehr / iagh måste then gång sluta
 Och medh Ryggbockan neer til edra Fötter luta/
 Gudinnor som få see hwad Hasten en skreeff wäl
 Iagh är alt Kwinfolckz Dräng och alla Jungfrurs Träl.

Viderat

Viderat Uraniam Parnassi in vertice Cypris
 Cum Gnato pressâ plurima voce loqui
 Illa globum dextrâ gestabat, charta sinistram
 Implebat fulgens innumeris numeris,
 Circinus & perpendiculum, baculusque Jacobi
 Et tubus & schola quid docta Tychonis habet
 Ante pedes : digito monstrabat signa Bootæ
 Inque aurem tacito murmure multa refert.
 At caput ille frequens auresque scabebat & unguis
 Rodebat vivos ; immemor Ipse Sui
 Sæpe tubum cœcis oculis admoverat, irâ
 Tandem confregit, docta que Musa fugit.
 Tunc Mater alma Venus Cœlo delapsa furentem
 alloquitur roseis sic Dea blanda labris.
 Cur mœstas fundis lachrymas dulcissima Proles
 An dolor hic tanto convenit ille Deo ?
 Heu Jovis ; (at lachrymas tandem deterserat) eheu
 Heu miseros clamat nil juvat esse Deos !
 Nil juvat esse Deos inquit, nunc spreta Majestas
 Et mea chara Parens & tua spreta jacet.
 Non Amathus, non celsa Paphos non alta Cythera
 Post hac thura dabit, gloria nostra jacet.
 Subdita sidereo quondam non cedit Olympo,
 Amplius & stellas nunc quoque Tellus habet.
 Jungunturque duæ nitido sub sidere Tauri
 An Mayors veneri Delius aut Veneri
 Uraniam fallit, nimio splendore coruscant ;
 Et radiis Phœbi Martis & ille refert
 Sidus, at illa Deas obfuset lumine puro
 Clarius illa tuo sidere chara Parens.
 Hinc Martes, Veneres, Phœbos conjunctio Terræ
 Hæc dabit, Astrologum, sic schola docta docet,
 Et nostras spernet leges & Numina Tellus
 Atque suos solum tunc colet illa Deos.

Sed Venus innocuam mulcebat suaviter iram
 An solus (qvarens) invidus esse potes?
 Insignis duplici Lauro Hic est MARTIS & ARTIS
 Me Paridis pomo dignior illa Dea est.
 Invidiam comepesce Puer puerilia tractas
 Numina vana sumus, Nomina vana sumus,
 Vilius argentum est auro ast argentea Cœlum
 AUREA sed Boreæ SIDERA Tellus habet.

Felice aspetto della *Stella d'ORO!*
 'E giunta col' Argentea in fronte al Toro
 Il *Fæbo d'oro & l'argentea Luna*
 Non ponno esser giunti senza speranza alcuna
 Per certo credo che produceranno
 Il *Cupidine* nuovo del' Iddio d' amore
 O qualche altera Deita maggiore.

Cessez *souspirs, cessez sanglots, cessez mes amoureuſes larmes.*
Qui les appas & douces Charmes
d' une Deesse tous jours sans cesse
Ont tirés de mes yeux
Je suis en mon malheur heureux
Cessez Douleurs & cessez
Vous ne me ferez pas mourir
Un Dieu m' a bien blessé
Mais ma Deesse m' a guéri.

H immel segne dieses Fest	Las es siets im Wolergehn
auf das best/	blühend stehn/
Lasse deinen Gnaden-Regen	Las der güldnen Sternen Funckē
Heil und Segen	nie vertuncklen/
Fallen auf diß hohe Haus/	Mehre ihren güldnen Schein.
Schreibe Sorg und Ungelücke	so wird Mitternacht recht pralen
weit zurücke/	und mit Stralen
und zum Lande gar hinaus,	beller als der Mittag sein.
	I högsta Hast.

Original-nytryck
af arkiv B.

Bröllops-Skrifter.

HEERJANE QUANE

uppå

Hans Kongl. Maj:ts wår allernådigste Konungs Högtbetrod-
de Man och landshöfdinge öfwer Wiborg/Wissitt och Kymmenegårds Låhn/

Then Högwälborne Herres/ Herr

ERNST Gyllenstierna

Frjherre til Uhlborg/ Herre til Nynåås/ Åhråås/ Churbon
och Warostta/ Riddare/ ic.

Högwälborne Jungfrus/ Jungfru

Mårta Christina Wlffsparrs

Bohren Frjherredotter til Herresäter/ Jungfru til Nåås/
Åhrborg och Riddstee.

Högst-lyckfälle-Brud-Löfftes-Dag

Continuerad

LUCIDOR then Oluckelige:

Den 18. November Anno 1669-

När kommer iag izån/ som för har warit framme;

Och wil i thenna Kuäll fullföllia Gillie-Glamme

Som iag begynte sidst/ när som på breda Steen

Herr Gyllenstierna stod/ fast iag är något seen

Iag hålder listwål Ord/ ta'er Liden som han faller/

Ord-Kuåde kuäder så; All'd bättre seent än alier/

Önd kommer tidlig nogh och alltid alt för bråt/

Men aldrig kom ännu förseent thet som war gåt:

Then mykkit låwar uth/ han plå'er full stundom liuga/

Stor' Ord och listet Wårk thet tyks mig föga duga:

Iag är en Sanningz-Mann/oswißlig/ uthan List;

Allt hwad iag låwar een och hålder/ thet är wißt:

B

Dy

Dy wil iag nu igån begynna hwar iag lyckte
 Bestriwa Gillie - Kval så mycke iag af Ryckte
 Förfarit ha'er thet om/ sielt ha'er iag't en försökt
 Hurleds hon börjar först/ och seen bli'er trapp-wijs öft.
 Men nogsamnt ha'er iag sedt hwad andra haa för Blåga
 Så at iag förhar mig för sådan Skär's - Eldz Låga/
 Iag hifknar ån så snart iag täncker thet uppå
 Och ropar måd god Skid bewar måj Gud thet frå.
 Sidst streew iag huru then som gilltar måst förtwina
 För'n han får Jomfruns Tahl/ el en gång kan så si'hna/
 Iag målte seen hans Sorg/Suct/Ängslan/Harm/Förtret/
 Gråt/Klagan/hans Förackt/ hans usl' Eländigheet/
 Hur' han förutan Noo mått' litwa uti Sorgen
 Och effter alt Förtreet doch likwål rådd's för Korgen/
 Hans twiwel - Hug och Mod/Förtwivlan of hwad mehr/
 Hur' han rätt Staf - Karlß - likt upwaktar/ tigger/ beer:
 Swart - Siukan folde sidst/ of huru hon kan kuållia
 Them som i otrångd Mål sin åbla Friheet sällia/
 Hur hon en gilliant Swan å lykten så långt födr
 At han ån lewandes wål tusend gånger dödr/
 Ther stadna Pennan då/ dy wil iag här begynna
 At striwa meer thet om hwad som iag kan besinna
 Hwad sådan Gillie - Kval/ hoos then som swart - siuk är
 Dorsaker/ of hwad meer Förtreet hon med sig bår.
 När nu en swart - siuk Swan af Rådleek twrig bliwer
 Då ta'er han Märke på hwad Jomfrun låser/ skriver/
 På hennes Taal of Glam/ på Later dagne hwarw/
 Troor hennes kuffte Ord steen - sagra Rådleeks Skarw.
 Om Jomfrun sitter toft troor han at hon föracktar
 Hans när - wist/ of kan see på någon annan wacktar/
 At Jomfrun gladlynt strax blier han så swart - joot dull
 At tänckta sådant steer för annan Orsak skull/

Bröllops - Skrifver.

Om hon är lyd - i all mått då väfnas thet för annat
 Då swär han wid sig sieltw hon harver nu förbannat
 Hans Kidleek uhr sin Hug / han bliwer så heel ryst
 At hantår stadigt troo hon älskar någon Tytt/
 Ur någon hysz - lijk Dräng i Huse tår hantänckia/
 At hon sin Lätwen will för samma Drängz skul kränckia
 Och at han gilliar måd / hans Wahn - Troo är så stor
 At han för Boleri förtäncker Jomfruns Broor
 Leek. Systren sieltw kan ey wäl undsy hans Mistankar/
 Stohl/Bänckar/ Sång of Bohl alt hwad när henne wanckar/
 Ja hennes Kläder må/ jämt alt hwad hon kan nå
 Ther kastar han mis - lynd sin' af - undz Ögon på/
 Om någon unger Karl kan råka til at tala
 Måd Jomfrun / troor han wist then samma Tupp wil gala
 At locka Hönan bort. (troo wist) han twitolar ey
 (Fast Hönan int' å hans) at wara Hanerey/
 Då rinner han full - ond begynner til at swäria /
 Siu Tunnor tusend full / draer ändlig på sin Wäriaf
 Han länder Wig - Breew stad at mana Karen uth/
 Fast om hans Hare Mod seen spelar Bancoruth,
 Han troor sig måd god Skidål för Jomfrun kunna felta/
 Of at ey Odens Swärd så skarpt som Astrilds Skätta/
 Wil mörda then som ey hater honom giordt emoot;
 Ur ikke dhen ra - galn som plågas af Swart - Soot?
 Bli'er thet tå seen förlijkt så ta'er han på häwera
 För Jomfrun lijk som för / thet kallas courcilera;
 När Soolen reeser up / in til hon går i Sång
 Står han med Hatt i Hand / lijk som een Legebräng
 Och waktar Jomfrun up / Han stättar för stoor Likka
 Om han kan ha'a then grace, at hon wil en gång nicka
 At honom / hwad hon giör måst haga honom wäl/
 Han swär sig wara döb förutan hernes Siel.

Bröllops - Skrifter.

Som liw nar honom änn: Dn Ri:isten nänsin gräter
 Då måst han hawa allt at han stear wärrer läter;
 Men om hon glaad - lynt leer/ då mått han stratta högt
 Som wor' han kittel - låt/ fast thet går någo trögt/
 Allt hwad hon talar/ gör/ allt hwad hon snart sagt tänker
 Måst han rätt grant förstå/ at han thet effter länker
 Allt Utbård/ of thet hoos wäl weta hennes Lag
 På thet han uti allt må tjäna til Behag;
 Han mått' gee dubbelt Ja til allt huad hon bejakar/
 Tre dubbelt neka mäd när hon en ting försakar/
 Allt hwita Swanan swart/ och swarta Korpen hwit
 Thet måst han swärja på/ seen med sin största Flit
 Gee allt på hennes Håg/ om hon har Lust til spela
 Så mått' han kunna/ slå på Lutan/ pijpa/ sebla/
 (Och sätta daglig dag; sit Segel effter Wind)
 Män när hon will/ så mått' han stikka Pipan in.
 Hur' kuellier mängen sig/ at han må Brunk - Ord finna
 Och roosa Jomfrun rätt? Fast hon säg aldrig spinna
 Så mått' han säya lill/ at hon är arbetsam/
 Och fast hon är ett Wäp/ hon är så spaak som Lam/
 Om hon är någe kåt/ så måst hon heeta wänlig/
 I fall hon osnygg är/ så måst hon kallas reentlig;
 Om hon hög dragen/ stält/ hon är aff wäldigt Modh/
 Är hon af ringa Utt/ sägs/ hon är af stoort Blod.
 Fast Ja'ren slaktar Ja/ men om han warit Bonde
 Så måst han hålla mäd/ hon är aff främsta Stände/
 En Jster - bukot/ lång/ mått' kallas lagom stoort/
 En Duårg - kist tåck och nått/ än then som Ratt - kist gloort
 Sne-wind - of blöt - ögd til/ berömmes för skarpsiktig/
 Then aldrig sade sant/ måst nämndas rätt upriktig/
 En stammand Saada stält/ en halt Vulcans Gemåhl/
 En girhug sparsam/ then giåffmild som Penning snål/
 Om

Bröllops · Skrifter.

Om hon är glöse · flook/ så mått' hon heta Pallas,
 Then som Aleto leed/ hon måste Frigga kallas.
 Han måst' of mästerlig med söta smickler · obli
 Zphöna theas Dygd som stiner lij en Sobl/
 I bland all Kuinneböhn them kalla Jord · Gudinnor /
 Och säia Jomfrun är för alla Mödr' of Kuinnor
 Ett Skönhets · Mönster/ samt en Spegel aff all Dygd/
 Then måst' fulkomne Kropp som Hunlen hatwer bygd/
 Naturens Underwark of högsta Mästar · Stycke/
 En Engel then som ha'er allena Menste · Tycke/
 Roos/ Lillie/ Engelbarn/ Siäl/ Hierta/ andra Jag/
 Min Hug · Siäl · Dgnelust/ min Sobl som gidr min Dag/
 Min Stierna/ min Planet/ mitt Allt måst' han'na nämpna
 In sätta mehr ther til/ ey något Roos bordemna
 Om han wil haa Faveur, min Höna/ Gäs of Grijs/
 Ur intet mehr i Brunk of aktas ey en
 Med sliike Brunk · Ord mehr som kallas Complementer
 Mått' then som gillia wil då vara wäl bespänter
 Ur ey thenynka wår d? Ha'er ick' then stoor Kuaalk
 Som thet ey hafwer lård/ of törs ey med slätt Taal
 Of Ord · Roos/ Jomfruns Dygd of maak · lös Skönheet prjisa/
 Men nödgas fast han ey är Boollård med en Wijsa
 Berömma hennes Kropp/ som man fast daglig hör/
 At then som intet weet hwad Wijsor är/ them gidr
 All Fågringz · Roos mått' han wäl kunna på sin Nagel
 Of kalla hennes Här (som stråfft lij Mårretagel)
 Gulltrådar/ Silki · lehn/ of Astrilds Widior/ seen
 Mått' alla Stiernors Ljus of gyllne Solens Skeen
 Förmörta lij som Måln för hennes ögne strålar/
 Fast hondräp ögon ha'er/ lij som tuå Dalkarls · Skålar/
 På hennes Kinner måst' bå Roos of Lillior gro/
 Fast Kimbenen see uth/ lij som en ställat So/

Bröllops - Strifter.

Måst en Coral/ Rubin/ of Skarlatz. Färgan blekna
 Moot hennes Läppars Färg/ lijk Uhlstein? Hvem kan räkna
 All tokot/ Gillie. Kual? rätt hans sielff- egne Kropp
 Sidr honom een ny Sorg: Om han wil hawa Hopp
 At hagu Jomfrun wäl/ mått han ha Gillie. Kläder/
 Häär. Luwa/ Bätwer. Hatt/ ther på en brokot Fjäder/
 Som han på Huvu bär/ och ligger tidt på Strå/
 Seen à la mode Band/ couleur de feu, ponceau
 Jemt andra Färgor mehr/ Kynck- Skjortor/ Liugar Armar
 Af Cambrys. Duuk/ Cotton, of huad huar els med härmar
 Allt vthländskt Lapperi/ är icke thet skoor Sorg/
 När som en fattig Pilt en sådant får på borg
 Of lijk wäl prunka will? all Gilliar' äre rika/
 Then som minst präla kan han måtte Segel stryka/
 Skull han en så grå Hår/ när som en Klädning mehr
 In Karलगäller sielff/ huem weet en at så steer?
 Thet är så Werldens Lopp/ at af dy wär så går et
 At Jomfru Folcket måst Hunn skada effter Håret!
 Thet är ännu en alt/ än hörer mehr ther til/
 Han måste smörja wäl som rättlig föra wil
 Els stadnar Hiulet tuert/ huad kostar Marknadz. Sätwor?
 Huad Bind- Brew? spela grönt? tidt är en Gilliar's Sätwor
 Knapt knapt fem Fyrkar wärd/ sill mått han spela Koort
 Då går mång ärlig Slant par discretion of foort/
 Han mått' aff Höwligheet ju låta Jomfrun winna?
 Huad kostar Ny ähr/ Juhl/ och slif. Huem kan wäl hinna
 At räkna sådant alt? Ett hade iag snart glömt
 Som til en Lärdom bör för ingin wara glömt;
 (Jag spelar fast man en wil höra Sanningz. Gigan.)
 Then Jomfruns Nust wil haa / han laga wäl med Pigan
 Of muta henne bra/ så bär hon Brewen fram /
 Skull Posten en ha Löhn? Thet woro nästan skam?

Bröllops - Skrifter:

Ut tänk man hwar of en/ gör sådant en Bekommer?
 Stoort Under stoort är thet at icke mången rymmer
 För tusend Pockor bort/ men Kiärleek är så stark
 Ut han Magnet-lijk/ dra'r uhr Pungen Mark från Mark:
 När en nu långt nog måd sådan Kuaal haer gilliat
 Så föregiwes tidt at Jomfrun ey är twilliat
 At gifta sig så bråt / slå Tusend Pockor till/
 En Karl som wore galn/ han kunde så blij will.
 Jag såg i sidstes En som frija til en Ankia /
 Mån när han Korgen feek / då wille han sig dränkia/
 Mån Watnet war för kalt : En frija til en Mö /
 Feek Kalw-skin / wille seen förtuifladh trösklds dö/
 Han tokade Förgiffi som skull hans Aft-Eldh stilla /
 Men när han togt i Mun så smaka thet så illa
 At han thet sputa bort / of åt ey mehr theraff.
 Slap så at han ey då i Krukan feek sin Graaff/
 Seen greep han till ett Reep / (Förtuiflan intet skwar)
 Band fast et om sin Hals men hura seen at Tiurwar
 Så dö och how et bort / tog ett tre Alns långt Swäl/
 Of satt et moot sitt Bröst att stikka sig i hiäl.
 Mån rätt så snart han såg uppå thess blanka Klinga /
 Då räddes han at hon i Stykker skulle springa /
 Sa'e thet wor skada throm Jag har ey sliff igån
 Hängd henne så sin kos / och liwer altså ån.
 O! säll / O! tresäld säll! then sem sig wäl kan stillia
 Från mödsamt Träldoms-Dof / som andre kalla gillia
 Säll är then som en gång har lagt sitt Segel nehr /
 Of fört i dastad Hann sin Båt / thensamma leer
 Ut andras sorglig Sutt / han höwer ey mehr räddas
 För Bölltor / Wägor / Wind och Klippor / uthan bäddas
 I Astrilds Swaan blöt Dubn of säwer uthan Sorg
 Uthi sin Kiärstes Fann som Astrilds säkre Borg.

Bröllops-Skrifter.

O! o-ut-talig Lust/ O! Samman obeskriflig/
 O! o-begriplig Frögd/ O! Glädie som otvivilig/
 O! fräja Hymens Band/ O! ljuwe Trälldoms Lag
 At skriva meer om dig/ är Pennan min för swag/
 Eben mehra weeta wil han må thet sielswer pröwa/
 Om han ey kan så snart of wil lill intet töfwa/
 Så weet iag intet råd at han kan bli förnögd/
 Lill weet iag at han bäst om sådan Giffte - Frögd
 Kan thetta ädla Paar som brinner med en Låga/
 Of Himlen sammansäst/ när Åhret kring-går/ fråga/
 Så läer han utan twiwl så höra of så si/
 At the som äre två då läre wara tri.
 Mån Dygd-fulkomne Fruer/ I Himmel-sköne Fröken
 I ljuffte Jungfru-Folck/ som Dygd och Skönheet öfen/
 Iag legger thenna Skrift som Eder ringste Träl
 Til Edra Sötter neer/ of biuder så fabr wäl.

Enigme pour les Dames

L'Amour m'a engendré, les sujets de la terre
 Les plus beaux enfanté dans une douce guerre,
 On ne me peut pas voir, ny sentir ny toucher,
 Mais bien ouir, encor mieux l'on me peut goulter,
 Je suis tout merveilleux car mon pere est ma Mere,
 Et ce qu' est encor plus, ma mere aussy mon pere,
 Je ne vi qu' un moment, car en naissant je meurs,
 Et n'ayant point de coeur, j' ay pour tombeau le coeur:
 Mais en mourant moy mesme Je peux donner lavie
 A ceux qui m'ont produict, le monde a grande envie
 Pour mon enfantement, mon corps n' est que de l'air,
 Je tonne doucement passant comme un esclair.
 Je ne scaurois jamais estre donné à personne,
 Sans que luy qui me prend en mesme temps me donne.
 Les Belles qui scauront cet enigme expliquer
 Auront à leur plaisir mille & mille baisers.

Brölöps - Skrifter.

Lust · Skempt of **Syl · Roops · Rikt**

på

Hans Kongl. May:ts Troo Mans of General Inspectors öwer
Småttullarne i Sverige/ Finland of thes underligglande Herredömmen.

Then Edle of Wälborne Herre!

Herr CRISPINUS SVEGE/

Zil Wästerwijs/ Boogård och Kymmermähla.

Så of

Then Edle of Wälborne Fruu!

Sr. HERRN Ekehielm /

Zil Ekesberg of Figgertorp/ ic.

Högst lyckväl · pröndlige Wigning of Bruudlöfftes Dag som war
den 3. Septembr. Anno 1671. på Ekesbärge Sättegård.

upsatte aff then semper · lustige

CLARIMOND.

i högsta hast.

Bild signe Edert Lag
Högädle/Brud of Kvin-
nor/

Jempt liuffte Möd · Gudinnor/

God dag/ god dag/ god dag!

Förlåt'n at iag så dristigt /

Dok frj of inte listigt

Framkommer i Cert Lag.

Hwi sitt'n I så of mäwen?

Iag troor en at I säwen/

Betänken Eder rätt

I mist'n Cer · säleeds ansä

När I på staen sku danja/

At hwar är lätt of mått.

Will' Händern platt frgåta

At giwa Munnen äta?

Dok! fast iag intet svör

Så kan iag lell til wissa

Aff Sager · Mättan g · Na/

At I fått Frukost för.

Na/ taen/ of stick'n i Munnen/

Ihoff en gå til Bruanen

At dricka Wi n of Öl

Så myck' I orken dricka/

(Of Spitt · blom I hikka)

Fins/ elst raag mig en Bödel.

E

Min

Brölöps - Skrifter.

Men om iag ey skal luga/ Så troon I iag wil truga Eer/ of är maaklöds plump. Sant är't när iag't besinner/ Omman mig hötwist finner / Så är'et rätt en Slump. Dok troon mig ey för illa Om Hierne-Will of spilla/ Fast iag haer en stoor Truut/ När iag then sätter Wite/ Så weet iag (fast thet liite). Eell både Kaas of Huut. Fråg' I hwad som mig drivit Til hwad iag här haer skrifwit? Min Tienst som iag Eer böör/ Ey någon Sata mehr.	At komm' Eer til his' Ankar/ Som sittien diuvt i Tankar / Lijf som förlowa' Möör. Dy beer högstäde Sinnen Iag ödmuikst thet i minnen! At intet ondt är meent/ Som mången thet kan tyda/ Dok wil iag Omman lida När Skäl of Samwet reent. Eaen Dygd-tyst- ädle - Ruinör. Of liustite Mö. Gudimör Theu Sätan som iag gier/ Om någon mig förtänker / Aflowar iag iag stänker Ey någon Sata mehr.
--	---

Säta för thet Ädle of Dygd-fulkomne Fruentimre.

Iag är en liten Ting/ dok finnes of så stoora /
Hwar som iag bliver kwar / der är iag ey förlora /
Omman mig ey taer bort: Iag är trind/ aflong/gubl/
Stoff/stundom hwist of swart; men blöt så är iag fuhl
Alt kwinckön älskar mig/ en lagom Barne: Flicka /
En Mängelkōna/ Kärng/ en Jomfru låter stikka
Mig både fram of baak/ Bond. Löser har mig kiar
Iu högre Fruktu. Folk iu meer iag älskad är
Så länge iag wäl stoff of intet altsför trubbot /
Nån kröker iag mig/ of är bliwen aldels stubbot/
Så wräles iag sin loos/ då älskas iag som måst
När iag är stadig skarp/ då häls iag wara bäst /
Om iag rätt wäl går in hwart the mig wela krysta/
Lage iag i Hand of Munn/ tā wil mig ingin mista /
Då speta the mig sta på sig bā baak of fram /
Då lida heller thet än Klypningen ett Lam.

Brölops - Skriften.

The kenna sundom är om iag är rätt wäl inne/
 Of om iag sitter en rätt efter deras Sinne/
 Dra the mig ut igen / om Knappen intet god /
 Så sökes strax en an / iag kan of rista Blod
 Om iag kryfts alt för brätt / of kommer in i Hullet/
 Dot blije en Særet stoort / of knapt någ ljite skullet
 Jag måst gå twert / på snee / men går iag ända långt
 Då ropa the lodur , en måst iag gå för trängt.
 Then som haer lagom Längd of Tioleek / men wäl slywa /
 Of sljida sakta in / en heller Tyget slywa /
 The bahl of Åtete / som haa en god stadig Knap
 The rosas at the bäst kan tiåna til hwar Lap.
 Then Jomfru såsom först kan thenna Gåtan giffa /
 Hoon skal så tusend sljif uti sin Nåle - Bysa /
 Jag är en uthaff Gull / Gölff / Koppas eller Ståhl
 Teen / Steen / Tråd eller Bly / Jag är en K - N.
 Lybönskan til thet Edle Brud - Golef

Til then Edle of Wålborne

Til then Edle of Wålborne

Herz Brudgummen.

Fru Bruden.

Bandet som Gud samman-	Gud som förra Bandet knöde
knutit /	Of thet samma sönderbrödt
Stal af ingen bljwa brutit /	Edla Fru giord Sorgē stoort
Påt Haat / Årround illa willia /	Nu tåk Gud Ser Sorg bortta
Hwad Gud bant kan ingen	Hans Wålfigne wil laga
stillia!	At I snart mäd Frögd bli Moor

Til bägge

Iwen altijd säll til samman

Ljwen uti Frögd of Samman

Uti Gladie uti Lust

Fri från Angslan / Sorg of Pust

Jag kan ey mehra dnfka

Om at Lert Adla Huus må ewigt grönfka.

Brölops - Strifter.

Himlischer Götter - Schlus

Über dasselbige erfreuliche Ehe - Bündnis

An Hochfeyerlich - auf Eleberg begangenem Hochzeit-
lichem Ehren - Tage / Welcher war der 3 Septembr. An. 1671.
In hochanschnlicher Glückwünschender Gegenwart auß dem Parnasso
dienstwüßigst übersendet

Von

Cupidinis Geheim - Schreiber

AMINTOR.

Die helle Morgenrödt zoh' ihre Rosen - Wangen
Vor Iehus Wagen her / dem / willigst zu empfangen /
Di ganze Götter - Schaar mit Lust entgegen kam;
Da jder seinen Sitz nach seiner Ordnung nam.
Bald fing der Jupiter / nach dem Si alle swigen /
Mit disen Worten an: Ihr Götter di der Wigen /
Und Eh - und Zooten - Bett der Menschen vorgesezt:
Ihr wißet wol Kupid nun neulich hat verlegt /
(Doch durch den güldnen Pfeil) dort in dem kalten Sweden
Zwee Herzen / so doch eins; worüber mit vil Reden
Saturnus sich beswärt / als hätte Er bloß Gewalt /
Bey disem starken Volck; warum! weil Er mehr kalt
Als einzig ander Gott / und klagt / das Liebreiß Feuer
Fast nirgend nicht so starck / so heiß / so ungeheuer /
Als eben an dem Ort wo strenge Kälte brennt;
Weil Kält' das Feuer schärfft: Ja daß was Mors getrent
Als sein verwanter Freund / durch seiner Sensen rasen /
Im dem er Band und Brand zerstückt und aufgeblasen.
Hab Liebreiß doch auff's neu ein neues Feuer gemacht /
Und diser beider Herz in eine Kette bracht.
Ihr kenn't den werthen Man / der KRISPIN FLUGGE heißet
Den / trotz dem tollen Reid / ganz Sweden redlich preiset.
Ein Man von Edlen Bluth / an dem selbst Momus nicht /
Mit seinem scharffen Zaun jemahls was auß gericht.

Bröllops - Skriften.

USKYLDES Skall - Gång

uppå

Then Ehreborne/ Achrad och Lagfarne

Herr **J. J. N. N.** Utterflow/

Wäbestälte Vics Laghmans öfwer Wermeland

Så od

Then Ehreborne of Dygderijke Jomfru/

Jomfru **J. J. N. N.** Boij/

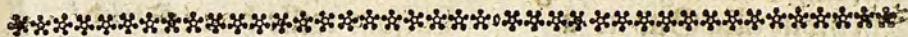
Högprydlike Brudlöfts Dag

Til Lust framstält

utlöst af

SILVANO.

Stolholm den 4. Februarij, Anno 1672

När som jag omkring Sorgfint lustwandla gect

När wid Paroalli Foot hwar jag i Synen sek/

Uth med ett gammalt Trå en Kulla fint Papper/

Strax tänckte jag si här hwad Lycka tu nu gier/

Thet är wist någon Skriff som PHOEBUS hafwer tapp/

Jag tog jag löst jag läst it men rätt knapt knapt knapt/

Hadd jag min Syn ther fäst förn såsom jag sek si

Ut Majen Sou han kom heel sorglynt ther förbi

Så snart han mig man såg så frågad han med Flit

Hwem som jag war/ of hwem som hade fört mig düt//

Jag gömde mitt Papper of swara ther uppå/

(Hwad som i Brevet stog skal I wäl weta så

När som jag får mehr Tid) man hören om I wäl/

Mercurius tog på of talte mig så til

Hör mig hwad jag talar om/ Hör mig hwad som hände thär.

När som sidst Gudhopē kom Jopicer han gect allfrämst/

Ifrån theras Råde. Kummor/ Seen them andra till then samst/

Hwar som Jupiter anammor Parwis at Saffir. Portalen/

Alle theras Klag. Beswär/ In uti blåwåhude Salen/

Som

Bröllops - Skrifter.

Som är obegriplig föor/
 Hwar the alle samman boor/
 Jag (ty wårre) war Prestaff/
 Mån trådd' ifrå Salen aff
 Effter iag had' någe gidra
 Nytt til Helicon at föra/
 Of h'ir när wid thetta Häll
 Haffwer mitt mitt Protocol.
 Ny iag måste gidra alt
 Hwad som blifwer man befalt/
 Mån om tu then Lyckan wunnit
 Of mitt Protocol haar funnit
 Giff mig't htit iag taar dig må
 Ditt hwar alla Gud ar å.
 Effter han så flitigt baad
 Of utaff Ixion saad'
 Of för Tancals Straff war rådder
 Til at bliwa wattuflådder
 Gaff iag honom thet igen/
 Sedan förde han mig hån
 Hwer Sid/Stråd/Stog of By
 Högt i Wådret up i Sky/
 Hwar som alla Gudar wore/
 Så the sinå som of the store/
 Jag geck smög mig in i Brå
 Ståda seen med Flit uppå.
 Jupicer satt på en Stool
 Handen stödd' han på et Bool/
 Of satt råte i diupa Tankar
 Hwar han skulle kasta Ankas
 Swaå. Hain/Gub regn of Bli-
 The wil hā ey mehra tro. (Koo
 Juno satt list som på wakt
 Gaff med sw rt - stukt Dga alt/
 Men Saturn han sof of marka
 Så at alt i Salen knarka/
 Venus såhlas list ett Toof
 Pallas laas uti en Bool/
 Bacchus satt med Sång of dract
 Hält med sin Silenus Snact/
 Mars hadd' nästan ingen Sysla/
 Utan geck för sej of myfla/
 Men Vulcanus söp Tobaaft/
 Så at Råden stog i Taaf/
 Astrild lop i medlertyd
 Liksom wille han i Strid/
 Tog sin Roger/Boga/Stäckta/
 Drog på Dören til at fäckta/
 Han allena med Mercar
 Of seen iag som stod på luur:
 Kom sa' han til mej kom sij
 Hwad för Lust här lærer bli/
 Astrild går nu stad at stalla/
 Du ska sij hur' Duren falla/
 Jag sa' gärna går iag måd/
 Mån såg mig hwij gör han thåll
 Han wil hemnas for sin Moor/
 Effter en på Jorden boor
 Som i Kyst of Skönheet wüner
 Pris för alla Stor - Gudinnor
 Of fast hon aff spaak Natur/
 Likwål sargar många Diur:
 Therefore' är Diana wreed
 Of Fru Fröja giordt en Ged

Brollops - Skrifter.

Ett hon redligt skulle hemmas Thetta sa' Mercur of teeg
 Mebra tårs hår om ey nemnas Seen med stora Skred fort steg.
 Där wi så hade gått igenom Mark of Skogar/
 Dy Astrild gek i Krook och slog på många Bogar/
 Snart up på höga Bårg/ snart neer i diupan Daal/
 Snart hwar som jordsfast Grund/ snart på en Jis som habil/
 I forß of uti krook/ tog seen på vänstra Handen/
 Of kom så ginast Wåg neer til then salta Stranden/
 Thet såg han intet långt ifrå enlångan Broo/
 Ett Footspår (ha skreek han) thet är en **BEERRE**
 Nu råkat iag wist på/ then then then mått' iag fånga/
 Hur' offta haar iag sökt/ hur' mång mång många många/
 Hur' många gångor haar iag sökt then til at så/
 Nu skal han aldrig mehr min skarpa Pisl undgå/
 Knappt hadd' han thetta sagt såtog han foort på rånna/
 Jag kund' ey tweta hwart förn som iag sågen spånna
 Sin Boga/ og han stöd/ mån efter han är blind/
 (Dok weet iag intet wål om Wådret eller Wind
 Förd' Pilsen sidt på snee) så kund' han intet drabba/
 Mån aldrig kan en troo hur' fårdigt han sig snabba/
 Lad' andra Skåktan på stöd likwål åter seelt:
 Thet hånde mig ey för saa han/ iag harwer deelt
 Of klurwit med min Pisl mång Hiertan i två Stycker/
 Men nu går ingen Rått/ och som mig hår wed tycker
 Mått' någon större Mått ha thetta Diur i skyd/
 Of skal iag intet meer i Werlden bliwa lyd/
 Hålt hår är ån mitt Blåß thet måste galit hånna
 Om iag man råkar minst om ikki thet skull' tånna.
 Dy stöd han tridie Skått så Elden sanna twar
 I Hiertat/ då såg iag at thet en Btter war/
 Förty han sprang i Stön of wilde Elden stekka
 Men hade wislig dött om han ey orkat rekka

Bröllops · Skrifte:

Til Boian som han när of uth med Stranden såg/
 Ditt sam han effter ther ett Slep som kostligt låg
 Thes Rampn Fullkomligheet of Boian gaff mig Tankar
 At alla Dngders Hoop thår lågo fast för Ankar;
 Som of i Sanning war/ men Dttren kund' en troo/
 At blifwa fången ther förn som Hans Dtterkloo
 Wijd Boian fastna fast/ of Boian Boior faste.
 War thet en Underting? Dot hwad som ån thet måste/
 Så råkad' aff Hans Eld of Boian uti Brand
 Då förde som the såst them Astrild sielff i Land /
 Of war rätt Seger · Glad at han så lyftig wunnin/
 Man sedan weet iag en hwart uth han är förwunnin/
 Iag weet at th. se två nu åre bleffne ett
 Men intet weet iag hwad seen mellan them är stett.

<p>Dhen som mehra weeta wil/ Huru Astrilds Jagt gik til/ Han må Ser Herr Brudgū fråga som nu brinnen af hans Låga/ Jomfru Bruden kan of så Sāiat utan til at spå. Sål är then sijn Boior bår Boior som hans Friheet är Sål är then som sikan Boija/</p>	<p>Får uti sitt Huus of Koija/ Then kan i all Dyls stund Ankar sänka ti fast Grund. I Herr Brudgum har en Sköld För stark Winter/ Frost of Köld Thenna Boija kan Ser wårma Of ifrån all Köld bestårma/ Mehr ån femton dubbelt Boy Of alt Wijn hoods Franz de moy</p>
--	--

Dere wålsigna/ beskydda/ bewara/
 ifrån all Fahra/
 Brudgum of Bruden of låt them måd Noo
 san byggia Boo/
 Låt them i Lust utan Pust of i Samman/
 Lestwa tilsamman/
 Til thes tig nådigt teks effter tin Wiltā
 Them saligt stilia!

Bröllops - Strifter:

Astrilds Grufwe, Gång

Uppå Hans Kongl. Maj:ts Troo - Tienare of Högbetrodde In-
spektors öfwer Stora Koppar - Bergs Koppar - Kämman /

Then Ahreborne/ Högachtad/ of Högbetrodde

Herr **JOHAN** Trozig /

Of

Then Ahreborne of mycket Dygdrikt Jomfru /

Jomfru **MARBARCKA** Sund /

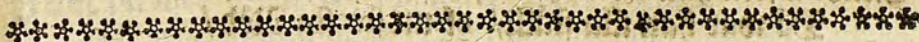
Sahl. Herr **ALBRECHT** Sunds /

Fordom Högförnehmne Råds Herres här i Stockholm
effterlefwade Dotters

Glädiefulle Wignings Dag den 16. Junij Anno 1672.

I flygande Hast upsknad
Af En

Wäll önskad Wän.

NA/ Ha! hwad höör iag nytt/ om Astrilds nya Neesa?
Of huru han snart fått på then bå näs - of neesa.
Iag haer ey länge Tid/ dock will'n j höra på /
Så stol' I hwad som händt som snarest weta så.
I weten all thoop thet stoora Koppar - Bärge/
Mehr höfs ey tala throm / I weet thet är i Swerge:
Dijt fel lill Astrild Lust at draa of wille sij
Om han ey triänte wäl en Grufwe - Dräng at blij.
Han hade hört at thet then Swenske Venus födes / *
Hwar Timma / Dag of Stund / of Modren aldrig ödes /
Män altid harwand tiok å nyo söda kan /
En ny / of äter ny / of allesteds en an.

D 2.

Hau

* Venus ♀ är hoos Chymistren Koppas

Bröllops - Skrifter.

Han drog åstad / kom ditt / kleeff neer i mörka Gruwan /
 Of hijkna at thes Gaap / bleff endlig rådd om Luwan /
 När han i Diupet kom / lell gekk han samland foort /
 Til thes han nådde fram til en hög fabelig Dort /
 Hwar ialta Waine dröp / uppå hans lilla Skalle /
 Men hward meer fabeligt war / så gifwen akt på Falle :
 Thet war en mörker Groop / som war full något lång /
 Men intet mycket bred / diuup / lijkwål temlig trång :
 Alt op i Bredd war hon aff saltä Watne fuller /
 Som småningom flödt ditt / förutan Bruus of Buller /
 Then stakkars Astrild föll framstupa heelt ditt in /
 At Bredden strapa't at hans Näsa Hud of Skinn.
 Ther låg then arma Pilt / dot rakad' han aff Slumpen /
 I het han plaska fram / på sidan Gruwe - Bumpen ?
 Då kända thet först på / han pumpad innan kort
 (Så taalt han för sig Sielff) lär thet här bliwa tort.
 Men såfångt war hans Hopp / dij han kom ey på Grunde /
 Emedan som han trött ey mehra pumpa kunde /
 Då war han illa ställt / of utt största Nöd /
 Dot Enkkan honom då som snarast Handen bödd.
 Dvi thet samma kom en Man som Gruwan åtte /
 Sells sij den nya Gäst / of fråga i hward måtte
 Han hade kommit ditt / men Astrild swara så
 Ach ! lått mig torcka mig först / sen skall It förstå
 Du iag nu ryß of fryß / of hela Kroppen stälwer /
 Jag hawer Watten fått i Magan of Inälwer.
 Du fördes han med hast ditt hwardt Maafugnen bran
 Hwar han en stooran Eld som Funka för sig fan.
 Han torcka Sig först Sielff / seen Bogan of sin Skätta /
 Måd hwilte han kan alt hward som han wil bemakta
 Seen såg han på alt hward ther giordes : ingen ting
 Låt han ostadat bli / löpp här of ther omkring

Bröllops - Skrifter

Han gaff på Koffen alt/ säg åt hur Malmen smältes/
 Hur Gårkoppar med Wain i runda Skivor rältes :
 När han nu hade sijt / alt hwad han wille sij/
 Thet faller alt för snart för mig at kunna bli
 En Bruw - Dräng som iag först när som iag hjt kom ärna/
 (Så sade han!) Likwäl så wille iag full giärna
 För hwad som mig är skedt/ betee min Tacksamheet/
 Men weet en wai hwar mäd/ dof ja sij här iag weet.
 Strax spent han Bogen op of stöd så at thet Funka/
 Of Pilen drabba wist / si Elden tog på funka
 Neer i Bruks Herrens Bröst: **S**i giör iag **L**er til Träll
 För thet i giörd mig tris (såd' Astrild) of sahr wäll.

D! älle Trälldoms Dof som I nu hawen sunnit
 Herr Trohig! sedan som Ler Astrild öfwerwunnit/
 Thet iag med Glädie spör/ the Boijor som I bär/
 En Dngdfullkommeen Nöds troobundne Hierta är.
 Som binder Edert fast/ of giör Ett utaff Twenne/
 I thet på lista Wijs/ Cert Hierta binder Henne.
 O! trija Fångselband! O liuwe Trälldoms Last!
 Som utan Ried of Band två Sidlar fester fast!
 Hör Himmel hwad iag beer of aff alt Hierta önskar/
 Stiff at Herr Trohigs - Huus ewärdeligen grönstar/
 All ArundsMan til Trots; of låt dit Nåde Regn
 Bedugga Them mäd alskions Signelle/ tin Hegn
 Bestärme thetta Paar/ at thet må fruktbart Funka:
 Of mäd Dngd- Plantor groo of öwerlyftigt prunka
 Låt Sämia/ Frijd/ of Roo/ i Kärleek bos them när/
 Hör Herre hwad iag beer of giff hwad The begär.

Bröllops - Skrifter.

Lille Astrilds Stora Makt

Uppå
Then Åhreborne Wälskrat of Wälsförständig
Herr **JANES** Brandberg/
Wälsförnåhm Kioy - of Handeisman's i thenna
Kongl. Hurud Staden Stockholm.
Så of

Then Åhreborne of mycket Dugdrifke Jomf:
Jomfrus SARRA Rimmund.
Wälspryde Hedersdag den 18. Junij Anno 1672.
I Hastigheet upfatt aff en
Wälswillig Wän.

Wem är som inte weet hwad Astrilds Makt kan giöra?
Then Himmel/ Ety of Jord til Sanddrått weet at föra?
Hwem är som undrar sig om Wälde som han haer?
Knappt En/ ell ingen; Hwij! dy thet skeer alla Daar.
Dot är et Under wärdt/ dy han allena binder
The Demantsaste Band (fast om han hålls för blinder)
Som håller alt ihoop; på hwilken lijf en Muur
Sig sköder Ett of Alt/ Alls Warnad of Natur.
Han är Root. Orsaak till/ at höga Solen giffter
Sig mäd then nedra Jord/ of Alltions Säd vthstiffter
Aff hwilkom Deter/ Gräs/ of Fruktter wera fram/
Som föder Man of Diuur/ willdt/ spakt på Warg of Lam
Han håller Sion i band/ at en thes swälland Wägar
Sitt gränsmähl öf wergä; at Jordens Grund eld. lägar
En Mennistian til Meen/ utaff sin dolde Rum
At Aolus skarpt hwäs/ of blifwer åter stumm:
Thet tunga Wärdens Kloot han utan Stoder sköder /
Of giör hwad wedrigt syns/ til Systrar of til Bröder
Han sköder hwad som blir/ så wäl som hwad som är /
Han Himmel/ Jord of Alt lijf Aclas Axel bär.

Hans

Bröllops-Skrifter.

Hans Makt hoos Hedna Höf blir mykktet stoor bestitwin/
 At ingin Wald of Makt ounderkumat bliwin
 En theas Gudar siälff/ han haer i Segerpraäl
 Beherstat all i hoop/ of nått thet högsta Måäl.
 Hans Boga när han spänd/ kund mäd en litten Skälta/
 Thors Wigg mäd brinnand Eld bewäpnat/ öwer mäta/
 En kunde Odens Swärd/ en kund hans Brynia blå/
 Moot Astrilds lilla Bijl i minstone bestä.
 Fast Orpheus Helwits But of Pluto mäd bewekte/
 At han uridicen at honom intet nekte;
 Tell haer Apollo siälff of hans Konst Mester-Speel/
 Hoos Astrild intet hielpt/ of hiflig slagit feel.
 Neptunus siälwer haer i kalla Watne brunni/
 Siälff Pluto harwer of lill Astrilds Wälde funni/
 En finnes någon Gud som icki Hedna Skäl/
 Bti the Gambles Tijd/ haer gjort til Astrilds Träl.
 Then store Jupiter, måst offta sig förandra/
 Of uhr sin Gudligheet/ i andra Hamnar wandra:
 Snart lijf Amphitryo, snart Gull-Regn/ snart en Swan/
 Snart Tiur of Dze lijf/ som Astrild wille haer'n.
 Bleft en Proserpina utaff Plutone röfswad?
 Of Ceres mykktet swärt för hennes skull bedröfswat/
 Hwem harwer Theys til Neptunens Rijke brakt?
 Hwad annat? ingin ting/ än Astrilds Under-Makt.
 Hwem twinga Phœbum så sin Daphne til at felia?
 At han sin Kärlecks Brand för ingin kunde dölia.
 Gioid icki Astrild thet; ja mykktet anna meer.
 Om thet skull räknas op/ så suns otalig fleer.
 Han harwer Moer sin siälff skolt-modlig Segerwunnit/
 Of så Krigs Guden Mars mäd Kärlecks Rådior bunnit/
 Han oftad ingen gran/ ney en thet minsta Korn/
 At Mayors of hans Moer satt på Vulcan två Hoorn.

Han

Brölups - Skrifver.

Han tvingad' Hercules at blifv' en Tienste Kvitina/
 Of hoos sin Omphalle mäd Frustusmältron spinna/
 För Klubbhan bruka Teen of Slandan. O hwad Matt
 Kan Astrilds öfvergå! En någon. Du tag aft/
 Hwad han än daglig gör/ om wist man wele märka/
 Så kunna wi rätt wäl si/ hur han går til wärka/
 Jag hödr at han heel nyss här hoos of i Upl. nd
 Haer giort et artigt strek of satt et Bärge i Brand
 Som brinner mykktit mehr of mäd en större Låga/
 In Hekla of Vesuv, ell' Achna: mäd sin Boga/
 Haer han Gudinnan seen som Bärget hafwer krät/
 Of intes duffad mehr än kunna wara när
 Om i alt Nödefall hielpriskan Hand at räcka
 På thet at Hoon Bergs Brand kund någorlunda släcka
 Then haer han sargat håart/ men som tag elliest hödr/
 Så wil slätt ingin troo at hoon aff Säre dödr/
 Du Hoon haer satt i Dug/ seen hoon aff Siukun trötter
 Of nästan Orkelöf/ bå Lät. of Styrke Rötter
 Som kostlig finnes of mitt på Brand Berge groo/
 Du kan man säkerlig of utan Twiflan troo/
 At thetta BrandBerg först lär Nymphen Låddom gifwa
 Of hon BrandBerges Brand alt småningom fördrifwa/
 Så bliwer bägge Twå rätt wäl til rätta brakt
 Hwen är som då en will förundra Astrilds Matt?
 Herr Brudgam I är säll/ man hödr Eer lyftlig heeta/
 Som mäd så wettig Konst haer wist sig Låddom leta
 Som swalkar Eder Brand/ of står som Bärge fast/
 I Moot of Mådgång mäd bär tåligt Dircks Last
 Then Högste sign' Eer Sång/ Cert Wisthuus' Bool of Bullar/
 Of lät utaff Eer Brand/ si många små Bergs Kullar;
 GVD lät Eer Kärlecks Eld i fullan Låga stå/
 Til thes I bägge Tw til Sions Berge gå!

Bröllops · Skrifter.

Nyeste Nyta

Extraordinarie Aviser,

Som sids med

Then Slygande/ Farande/ Gående/ Stående/ Ribbande/

Bidande och serdeles

Simmande Postilion,

På ett myttrit Hederward Bröllop/ som war i Sahlus

den 26. Julij Anno 1672.

öfverfladdes

af

Postmästaren öti

PARNASSO.

GD Wanner weet I hwad? twist will I någo wetal/
Och kan ssee någo mytt/ kom I behöff ey letal/
I Almanak, Courant, Aviser, ell Gazette,

Gien twål gran akt på Mei/ at I förstå mig rätt.

Utur Turki.

Skriv's så/ at ther en storan Basla

Sig harwer nys opreest/ med Spiut och Skiecker hwassa/

The rådes och ther hoos/ at alla Bassars Trop/

Lär innan kortan Tijd moot sulcan resa op.

Utur Polen.

Så får Polacken Mod at han ey mehra fruktar/

At Turken nosar dijt/ hwar bester Kruutrodde luftar/

Men wågar han sig sta/ iag swår wed Råpan min/

Polacken ropar strax Sabico Skurvvifin.

Från Rom.

Ur thetta mytt måd sidsa Posten skrivi/

At Klemmet Påwen är heel Erh · Catholisk bltwi/

E

DE

Bröllops - Skrifver:

Of hwad som annu mehr/ will ingen Cardinal,
(Som Bonden giör hoos oss) ther rida i Klöff. Saal.

Från Lisabona.

Hörs (hwad billigt är en Ynka)
Of hwar åt hwar of een bör billigt Pannan rynta/
För thet at ther i Åhr/ ey måltes något Malt/
Of Mastana stämt bort en äwig hoop med Salt.

I Spanien.

Är gott köp på Stomatare Påstar/
Men nästan någo dyrt/ på Lusitanste Hästar/
För Östanwäder skull/ som ther i thenna Währ/
Ut Wester hawer blåst/ of reda många Åhr.

Uhr Holland.

Hawer man ey myckit gott som duger/
Hur wäl än inte alt är sant hwad Folke ligger.
Cornelis skrifwer så/ som of så andra giör/
At måsta Folket ther uthaff Fransoser dödr:
Ther talas of så om en hoper andra Choler,
Of at i hwart et Huus i Ureche är Fransoser/
Seen måls/ at mången haer rätt fram för Stanken Skans/
Sig sprungit heelt ihjäl/ uthi en Hollandsk Dans.
Therjempte skrifwes måd/ at the förleden Sommar/
Ha fät kostligt Gewürts/ of andra Låkedomar
Uhr Holsten/ som med Makt kan hielpa stå emoot/
Franlosren, of näst GBD fördriva samma Soot.

Uhr Tyskland.

Allestans förnims at ÖsterRike
Ref. uktar at the snart torb bliwa Hålland liike/
Of så si. liff samme Soot/ mån som thet bliwer sagt/
S. haan the til Bestårn på Reinströms Gränsen lagt:

Brölöps - Skrifter:

Tälf Tusend Tyffe Mån/ som all ond Lufft affwäria/
Mäd Piller utaff Bly (hwad Landet will förhäria)
Purgera Mästerlig en Tyff - Fransöft Natur/
Mäd artigt Kwastebad of serdels konstig Cur.

Uhr Engeland

Hwad ifrån Engeland för thenna tiden skrives
Ur litet/ all then stund mäst akt på Slottan givres
Of nästan hwarien Dag när som the är i maot/
Så höres at ännu ther drickes styft Tobaac.

Uhr Dannemark.

Wär Granne Danske Man han sitter ännu sälla/
Of ynkar jäsom fleer at thet går Somblig' illa.

Muscow:

Bekomrar sig rätt föga litet throm/
Of är aff Hiertat glad at Turken inte kom.

Uhr Frankrike.

Skrives/ (hwem hörde nänsin Makan)
När the will haä een Knekt ell' Ryttare/ the skaffan
Strax utaf somma Trån som slika Fruktur här/
Swem är i Wården säll mehr än Fransosen är f

I Stokholm.

Får man minst hwad företagas höra/
Of weet iag ingin ting/ än at the Brölöpp gindra
Then då/ of då en an lill A strild låter sij/
At han opfyller hwad aff Oden öde blij.

Från Fahlun.

Som iag nu förstår at man ther finner
En serdeles Magnet, som fast osynligt brinner/

Bröllops - Skrifter

Of draer en an Magnæc, från Stockholm til sig dijt/
 Som the från Fahlun först/ bleff dådan dragne hit/
 Herr Tråsig of så seen Herr Brandberg som här gista/
 Herr Skayhan drages dijt/ si så kan Kiärleek stifta/
 Of från en fierran Ort Magnæc. lijk Hiertat draa
 Så reesa två sin loos/ then tredie draar å sta.
 O stora Under-Makt/ O liurde Kiärleeks Wälde/
 Som först i forna Tid all ting raa. råttlig stälde/
 Hwem kan bepriffa nog tin otruglige Twång/
 Ey Orpheus som måst lusst aff alla Skalder säng.
 Jag sluter här min Skriff of beer mig en förtänka/
 At jag på thenna Dag en bättre Rijn kan stänka/
 Hwad som jag skriwit här är Gåstren til een Lust/
 Of en aff ondo giord; Then Högste wend' all Bust
 Ifrån Herr Scayens Dörr/ at han kan Säll. Rijk litwa/
 Then Högste gode GUD/ han tåkte nådigst giwa/
 Hwad thetta liurde Paar sålff önstligt bedia will/
 Then som Dygdsånd är han säije Ja ther till.

HERRE som all Ting bää styrer of råder;
 Giuut tina Råder.

Uthöfwer thetta wålsignade Paar;
 Sign of wålsigne alt hwad thet begynner/
 Himliske Gaer

At alt hwad Ond of Olyckan försvinner.
 Låt thetta Bande som Du sålff samknutit/
 Ey bliwa brutit/
 Låt them Säll litwa til thes at The nåär
 Nestoris Åhr.

Brûlops. Strifter.

LOut le Monde fait la guerre
Et se batte bravement
Sur la Mer et sur la Terre
Sur les deux grands Elements
Puisque tous portent les armes
Vous le voulez faire aussi
Par couroux Eux, Vous par Charmes
Et sans aucun deplaisir,
Vous n' hazardez pas la Vie
Vous mesprisez le Canon
Nargue de l' Artillerie
Vous voulez estre Dragon
Vons estes bon Mousquetaire
Vous montez bien à Cheval
Mais pourquoy? Vous sçavez faire
Bien; quand les autres font mal,
Vous scavez sans Canonade
Briser sans briser le Fort
Enfoncer les palisades
Faire trèves, faire Acord?
Vous faites crever la mine
Dans un fort plaissant Combat
O tres hereuse ruine!
Ainsi fait on des Soldats.

63

618

Bröllops-Skrifter.

Gäst, Buds, Lust

Di

Lofvans, Skäl/

Uppå

Hans Kongl. May:ts Höghbetrodde Residentz Secretaria

re wid Danste Hovet/

Then Ahreborne/ Höghstad of Wälbetrodde

Herr JOHAN Nilusson/

När han med

Then Ahreborne of mykkic Dygdertjke Matrona

Must. MARRAREDA Swaab

I Fahlun hederligen sammanwigdes/

Effter Begiäran

I Ensalbigheet med Skämt

Wälment öfwerräte aff

En Willefärdig Wän.

Anno 1672. den Julij.

Sij här then sälle Dag/ then mången så förlängtar/
Of måd Hiertkwäländ Suk/ tidt Lärar/ efftertränktar/
Then som måd Lyffkans Färg måd Skäl Hwilt teknat
För thet at han måd sig alsköns god Lycka födr/ (böde)
Bort Swarta Sorgen/ bort Suck/ Pust of alt Misnöde/
I ställe träden fram Frögd/ Glädie/ Lust of Lötie:
Hwad någnsin Samman gör/ Smeek/ Leek of liuwe Spell
På thet at hwar of en aff Glädien får sin Deel/
Jag som är ey tillstädz/ iag gläder mig i Tankar/
Of sijn lijf wor' iag thär/ hwad Lust hoos hwarion wantar/
Dy först så sijn iag en stoor Bröllop. Gudars Tropp/
Of huru Hymen fränst Brudfaklan tänder op.

Bröllops · Skriften

Seen synes Herr Giliusson, Adonis lijk framtråda/
 När Venus honom först/ wil måd sin Närwist glåda/
 När Bruden som iag sijn/ långt Venus öwer går
 I Sägning/ lijk om Daen Sternhopen skijnlös står
 För Solens stora Glans/ of gyllen · färga Strålar/
 Som theras Tinter · Ljus måd större Blås utmålar
 Til Phoebus lutar sig (at kyssa Thecys) neer/
 Of Nattens Mörkre them sit förra Ljus gien geer.
 Så lyser Bruden of emellan Jord'ke Stiernor/
 Som Hennes Fölgskap är the litwe Himmels Tårnor/
 Iag menar ådla Mödr som kring om Henne stå/
 Lijk Himlens Silwer Blås med sin Diana gå.
 När som iag tänker på the sköne Dgons Lågor
 Så är iag wål tillfrids/ at wara frj från Blågor
 Som Astrild tånder op/ när som man sljkt får sijn/
 Förthensuld tyks mig then (från Skottet långt) bäst frj.
 Dy hwem kan lowa vth (när sådne Jord · Gudinnor/
 Som Drottningar aff Dygd/ aff Blygd/ Sägning · Förstinnor/
 Måd Riårleeks · lüngant Syn/ fast moot sin Wiltia nå:
 Ens Siäl) at Dgna · skät ey tånder Eld ther på?
 Men hwart förwillar sig min Tanka? Hwart vt länker
 Min hjit orimlig Rimm? at iag förmycket tänker
 På sljkt Osämligheet/ som ey min Ringheet bör/
 Dy wånder iag igen til then som mig försör:
 Til Astrild som Herr Giliusson haer öwertvunnit/
 Of giord så at en Swaab of Perla hatwer brunnit
 Then sijn iag hurand mehr bylåga bägges Brand/
 Of fåsta (som han fäst två Hiertan) Hand i Hand!
 Han myser Munn ther åth/ of synes mycket glader/
 At en Swaab skal bli Moor/ Herr Giliusson bli Fader/
 Han är en hwarud Luur/ of haer sit gamla Lag/
 Ja tors full nästan wåds/ han skinter fleer i Dag

Men

Bröllops - Skrifter.

Mån hålt hwad sijn tag mehr/ är't en Comus then feta?
 Som sijn rödbrusot ut/ aff Koke - Spisens Heta.
 Hwad föllier för en Rad med stekt of sudin Maat?
 Hwärt skal the wägen ta mäd sådan Hoop mäd Saat?
 Stull' Ahalverus här mäd sina Herrar äta
 Si had' the en behooff för Swältan til at tråta/
 Här kund' Apicius Kräsmäte nogsamnt nå/
 Of si älf Caligula sin Mathowa rätt få.
 Här finnes Höns of Siäsk/ Lam/ Or - of Kalwe stekar/
 Månghanda Fogel slaag' hwar nänsin en på pekar/
 Järp/ Tiäder/ Orzar/ Höns som kom från Kalikuth/
 Maat - Guden hawer här slyt alt sit Wisshuus uth:
 Stort/ Harar/ Rådium alt hwad som en wil begära/
 En litten Griis of stoort Swijn tär ha samma ähra/
 En är här heller glömt/ Potage of Ericalle/
 Som ätes hur' man wil mäd eller utan Skee!
 Paste mått' wara mäd of allahanda arter/
 Konstfurne/ trind/ aflång Brunell - of Mandel - Tarter/
 Arm - Ridder fins en här/ en heller någon Munk/
 Dy Bruden wil en ha på sit Bord sådan Prunk.
 Hwad skal jag om Confect of liike Saker tala/
 Hwad hawer jag ther om rät mykki stoort at gahla/
 Dog är't på ingin ting fins något Bräk ell' Fehl/
 Then haer en Wargewämb som ther en får sin Dehl.
 Nu tykkes mig jag sijn hur' Hwar han taar til Kniven/
 Then Slakt the ther mäd giör/ behöfs en blij beskriwen/
 Dy hwar weet hur'et plå gå til i sådant Krig/
 Men lell så måste jag här billigt undra mig;
 Mans - Faten tömes måst/ alt Dwinnekönet sitter
 På gran of fagermått/ knapt är ther en som gitter
 Så Maat/ dy nästan alt som för them sättes står
 Drödt/ til mången bort från Bordet hungriq går.

Bröllops - Skrifter.

Men aldrattuffte Mödr gien akt på hwad I gidren/
 At ingen Er får sij när I kom baak om Dören/
 När Gran-Tomfrun Er beer/ så gidr I moot alt skid/
 At swara/Syster tack iagh hafwer ätit wäl/
 Eron fritt at alla troo at I för hafwen ätit/
 Förn som I ginge uth/hwem tror at I förgätit?
 Thet är en gammal Sedh så snart de kom i miugg/
 Så taga the til sig en lagom liten Tugg.
 Säfningar en godh Dryck vppå så godan Beta/
 Men som iag sijn så höfs ey mykkit långi leta/
 Iagh tycker sijn iagh rätt at Bacchus kommer när/
 Of all slags Wijn of Öhl/i Sölff of Glaas frambar/
 Han stankar mykkit swårt/i thet som han framkryper/
 Uth Källarhassen/sijn hurz han aff Swetten dryper/
 Of medh et stoort Bokal vthdricker måst han tåål.
 Brudgum och Bruden til Danman och Danquin Skåål.
 Migth tyckes Gästren all i lika mätto dricka
 Of önska thetta Paar/ Sidiff-önskelig grönstand' Pälla.
 I skönste Nimpher sijn at ey ett Spißhöls Krus/
 I Socker och Renst Wijn förwandlat gör et Krus:
 Dy Bacchus är en Skalk som lijf Astild kan swika/
 Och hans Lufflokning kan man ey alltid vndwika/
 Iagh kan i Tankar sijn hurz artigt Glaas of Stoop/
 Snart gå i ring omkring/ snart mötes på en hoop/
 Snart gå i fors och krol/ til Wijnnet går i Bannan/
 Då stälkar the för Glas/och hålla måst aff Kannan/
 Doch mången håller vth och sijn i Benken fast/
 Blijr intet trött fast han haer burit Dagsens Last/
 En annan raglar snet/En annan taer på lepa/
 En annan somnar bort/ när Grannen taer på gespa/
 En sjunger vthan Röst/en annan lyfter stratt/
 Så drifwes Affton bort til thes thet blifwer Natt.

Brölöps-Strifter.

Då förer Astrild them som med Glaas rund kringstansa/
 Vthi en annan Saal at springa kring och dansa/
 Men om ther någon fins som söker ondt Krafkeel/
 Then skal til Straff sit ey så höra något Speel:
 När Muscantren nu konsiliusligt Stränanen röra/
 Dätaer hwar Bingerfvän En wid sin Hand at föra
 I Dansk/ måd artigt Wett/ of måd konstdanswrig Foot/
 Of wända ey igen/ förn the så kees un Broot/
 Då sittes neer på Stool/ då gynnna the at snalka
 Med Complementer ell' Brunt-ordesätt at tacka/
 För Utran som han nått/ af Tomstruns höga Vnst/
 Then Han mehr håller wård än hela Wårdens Winst.
 Då stråles mängen Kyss/ dy Astrild han är snäller/
 Of weet wäl på hwad sätt han ynga Hiertan fäller/
 Då gället Ögnaleel/ då krystes Hand i Hand/
 Of mängen får fauour (så kallas Wänstaps Band)
 Men hålt! Jagh går för långt/ iagh mått' ey alt bekrifwa/
 Ther torde någon wäl på migh lås onder blifwa/
 Aff Swänner eller Mödr/ dy är full tegen bäst/
 Jagh siyr at The i dagh aff Astrild samman säst/
 Från Danseplassen gå of tänka til at huila/
 Men Astrild som en Skalk/ kan intet vthan smila
 Ther äth/ Orsaken weet iagh wisselig ey än/
 Een Hymen dragit haar Sparlakannu igän.
 Lucina seger lell at wij thet wäl lär röna/
 Hur Himlen thetta Paar måd Glädie lär bekröna/
 Of innan Ahre går omkring at wij så sij/
 At the som Twå i dagh då läre wara Trii.

Bröllops · Skriftet.

Syfnings · Skäl.

D

gode

GUDH

bewara/

från Fahra/

of Wåde/

giff Nåde/

at Brudgum of Brudh.

Låt them listwa säll til samman
Uthan Lust/ i Lust of Gamman.

Gif them alt hwad som The begära/

at The må många Fruktter bära/

Wälsigne alt hwad som The nånsin företaga/

D gode **HERRE GUDH** låt nådigst tig behaga/

Hwad theas Bööner bee/ wälsigna theas Bort

of spijja them altijd med titt wälsignat Ord/

drif bort alt hwad som ondt kan görä/

at the aff ingen Skada höra/

Låt them listwa hell of säll/

til en jenan Ålders twäll.

O

Gode **GUDH**/

bestydda/ bewara/

från Fahra/

of Wåde/

Giff Nåde/

at Brudgum of Brud/

Låt them hela sin Liffstijd vthi onstlig Frnd of Noo

vti Frögd of största Glädie/ utan Olust/ sammanbee/

Signe theas äkta Säng/ of giff nådigst thet til Lycka/

At för innan Åhre kring/ wij må lustigt Barsöhl dricka.

3:

Them

Bröllops - Skriften

Then lustige Spåå, Drott

Som på

Kongl. May:ts Treo. Tienare och Cancelli Förwandt/

Then Åhreborne/ Walachtad of Wålbetrodde/

Herr **J. S. D. N.** Wilhelm Stamm/

of then

Åhreborne of myckit Dygderijke Möd/

H:fru **S. U. S. D. N. N.** Emmerichs/

Gladrijke Wijsel. Dag.

I Sanning. Skämt

Spådde

all Lycka at thet Liuswe Mö. seltet

Genom en Lapp

i Stockholm

Anno 1672. den 12 September

D Od Dag I wåna Mödör/
Som sitten här tillsammans/
Hwad är thet för tyst Glaman
Som ingen aff Er höör?
I jag weet fast om Ith' inte troor/
Hwad som hoos Er i Hiertat groor.

I jag weet alt hwad I gjort/
Of hwad hwar hoos sig tanker/
Hwart Eder Hug sig lanter/
Fast ingen thet för spoort
I jag weet som en spä flöser Man/
Hwad Eder händt of hända kan.

Hwi rätten I så snart?
Wist wil Er Dlygd mig nåffsa/
Alt iag ey fram skal glåffsa/
Hwad intet yppenbart;
I haven ikke thet behooff/
Alt råddas at iag är så grooff.

Nå sij! hurr Lissa fliff!
Hon troor försant iag liuger/
Men om min Konst an duger
Så swår iag/så mei Ruff:
At iag skal tee thet iag kan spåå/
Of allas lönske Ting förråå.

W

Bröllops - Skrifter.

Ir ingen som nu will/
En Kys för Mutor giva?
Så skal hoön frjat bliwa/
Snart! seggen Jather til/
Will ingen? lika mycki/ wål/
Jag weet lell hwem i Dag slift stial

Min Munn blir så en nött/
Of Stägget fahr en illa/
Dy beer iag tigen stilla/
Böet är som snarast böet
Then Handen sin at mig wil få/
Skal Lyffkan sin rätt strax förstå.

Jag wil wid Andan först
Aff Bordet påbegynna,
Til thes at iag kan hinna
Högfåtet/ men hwad först
[Of sedan kan stee aldels glöms]
Måst intet hwad som af migh döms

Til någon ondsko taas/
Jag skal en Sanning spara/
Dof utan någons Fahra/
Geen ther på hjt ett Glaas
Måd Wiin/ på thet iag fåär
Spå - Andan rätt/ Gutt Ihr.

J Jomfru Lifen ha
Ett myckit artigt Minne/
Men dumt Förstånd of Sinne/
Dy wil Ser ingen taa/
Ser Granne som sijr suhrmuhlt uth/
Weet litet Raas/ slåt intet Huht.

Sophia sitter tyst/
Man troen thet ingalunda

Lell lås hon stundom blunda/
På thet hon må blij kyst;
Fempe henne sitter Ingeborg/
Som Kallstäm gaff of seff en Korg.

Maria gläder sig
At wara nått och granner/
At nätt Spådoom är samner/
Samma J wål was mig/
At Jomfru Gärtrudh innan kort/
Lår tappa hwad hon en haar/ bort.

Catrinken som elß hwijt/
Haar swarta Sacker - Lånder/
Of ålskar en i sänder/
Christina giör sin slijt
At hoön för andra döllia må/
Hwad hennes Ögon leker på

Theriempte sitter then/
Som iag en nu wil nåmpna/
Fördn at iag har åmpna/
At hållana för Wån:
Fast om hon något spårer är/
Of Dorothea Darheet bår.

Sij Silla som är Wåap/
Hon troor för sant of wissa/
At iag en rätt kan gissa/
Thet hon aff Mate - Skåap/
Mehr håller og aff Brenwijn Stoop/
An aff then bästa unga Gloop.

Men Ingrid lår full snart/
Blij illa ty/ we - stulin/
Sigrid är wåt of kuhlin/
Haer Kiårleek lell ofpaart.

Brölöps-Skrifter.

Gill Annika tron seitt thet på/
 I lär en Fjögå Gabbe, så
 Snart had jag uhr min Hug/
 Bort glömt Eer Jonsfru Malen/
 Som är så giffie galen/
 At I med Wort of Drug/
 Bil haan en Man of bliwa giffi/
 Man I döo Måkaeng/ mins min
 Sag weet of utan twi/
 At Ebba gam nal bliwer/

I fall hon länge lifwer/
 Of Lena mofter ritt/
 Om hon far bade Godz of Gull/
 Arm/ om hon gide Gied eller Skuff,
 Man Under sköna Brud/
 I huf sinte Susanna/
 Eer spär jag något anna/
 I misja mist Eer Strud/
 Of på then första Höje- Natt/
 Eer här til kiarje Jonsfru Skatt/

Men hufsar jag en Ding
 At en ung Stam aff Stammen
 Lär liggia i Moer Sammen/
 För n Abre går om kring/
 Om thet förwist nu drabbar så
 Så tron at Lappen rätt kan spä.

Brölöps

Bröllops - Skriften.

Bröllops Skriften/

Kongl. Maj:ts Troos - Tjenare of Land - Secreterare
uti Scaraborgs Lahn/

Ehreborne/ Wälaktad/ of Wälbetrodde/

Herr **JOHAN Simonson/**

Ehreborne of mycket Dygdelamme

Konfru **MARGARETA Jacobs**

Dotter Bratt/

Ehreborne/ Wälörständige of Lagwisse/

Herr **JACOB Larsson Bratt**

Wälörördnade Borgmästares Kärleksfölsige Dotter/

Samman wijgdes

uti

Marie Stad den 20. Octobr. Anno 1670.

Skänkt aff

En som haer Bekymmer

Ar - ic E. Lite

N Of må J undra på/	Hwad Brudfolk bör bli tänkt;
At iag will Verle/	Begynnning/ Medel/ Andä
Hwar Stundren äre så/	The sehl's/ Brudgammeln haer/
Of många Grillen listwa/	Begynnelsen tell god
Op mitt Skate - Boo/	Of Bruden Medlet taar/
Hwar iag ey som iag will/	Dy blije wist Andan god,
Kan ha min Rimme - Koo/	Men iag beer om til - giff/
Of Phæbus Konst ogilh/	Dy Pennan intet duger/
Iag hade wäl full - tänkt/	Troon J' t ey? lås min Skriff/
Iag skulle något sända/	Of sijn at iag ey liuger/

Hæer

Brudops. Strifter.

Här bullrar Bacchus Folt/
 Of om I troo mig sam/
 Så finnes mangen Holt/
 Som Rimlust stora kann.
 Jag tänkt at tala först/
 Om hwad här alla tala/
 Om Turck ell' Polak först?
 Hwarom så manga gahla/
 Jag tänkt' at skriva hwad
 Här händer of är hand/
 At gibra Laget glad/
 Mån Hugen går förwänd.
 Ehen rijke Mogull war/
 Uti min Penn' of Tankar/
 Of hwad som Tzina haer/
 Mån Pennan kastar Ankar/
 Fördij mitt bleka Blåf/
 Ey tahl - likt siter fram/
 Of Tijden måd haer Brät/
 Of Jag Sielff råds för Bann.
 Iell wil iag såna ett/
 Som I wål lär få weeta/
 [Når som thet först är skett].
 I fall I welen leeta/
 Når Ahret omkring går/
 At Bruden uti Skratt

En liten Jahnson får
 Herr Simonson en Bratt,
 Jag som en ärlig Dräng/
 Beer at alt wål må lyffas/
 Of at wid Ung-Moors Sang/
 Röd Skalan bra må driffas!
 Dok at iag lyfa så/
 [Som gammal uti Gähl.]
 Ma Barne - Foten så/
 Of supa Barfängs Skähl.
 Du gode gamle Gld/
 Hör nådigt thenna Bönen!
 At thenna Ryske Brud/
 Snart må få Allhogs - Bönen!
 Walsigne thetta Paar/
 Med asktions rijkfult Mätt.
 Of alt godt hwad the haer/
 Måd gott of öwer gott.
 Mån Lille huwe Mör/
 I törk mig wål förlåta/
 Sei Bentor om iag tör/
 Framställa någon Gåta?
 Kan see at någon här/
 Bland hoopen/ som blijt wred/
 Ehen som här onder är/
 Gior Gåtan först Beked.

Diffen hwad som intet är/
 Som lell dödr/ of seen Frukt bär/
 G

Diffen hwad i hast/
 Som icke wara kan/
 Of gienast fallner fast/
 Of bär dok Frukten fram.

D

D

Bröllops · Skrifver.

APOLLOS Dom

^{Emellan}

THEMIS of Frigga

^{Angående}

Högst Lyf · sälle Siftermåle

^{Som}

Rongl. May:z Troo · Man of Assessor uti then Högl. R

Rongl. Swea Riikes Hoffrätt

Then Wedle of Wälborne Herr/

Herr **WILHELM STRIJK**

Til Mörset / Skogz Eleby of Norby/

^{Måd}

Wedle of Wälborne Tomfru/

Tom: **MARGARETA RIBBING**

Til Österby of Wahlstadh/

Lyfligen i Stokholm inget den 12 Februarij Åhr 1673.

Affsagd uppå Parnasso

Et til Bigges

Frögdriike Wijsel · Dag skyldigst öfversänt

En Lhörare i Parnasso.

Hvi är Thalia tyft hwi orkar Hon en siunga
 Om Hymens Blåß som för/hwem heinar hennes Tunga
 Hwem lyder hennes Speel en måd Luufft Liud/ Hwem
 Then Makt en at Han kan Thalias Makt förtaa
 Jag nödgas nu Hoon tyft Siälff of så stilla tige
 Dy utan Hennes Hielp tord' Jag heel ynkligt giga/
 Jag hafwer frestat äch thet tager inte Lag/
 At gidra hwad som är Minerva til Misfag.
 Jag wrider högt of diupt mit Speels ofamse Strenger
 Kan tell en Sam · Liud så fast Wäld them sönder spränger
 Dy harwer Jag försökt at måd en Brudiöfts Ditt
 På thenna Högtidz Dag tee fram min bérilig Piift.

6

Men

Mån säfångt alt i hoop / min Skald- Konst är försvunnen /
 Of Hippocrenens Krafft ut dampat of bortrunnen.
 Ey hielper thet at Jag Apollos Hielp begiär /
 Dot lysten grantigt til på hwad Ordsaken är /
 Mercur haer mig then sagt (när iag satt diurst i Tankar /
 Of tänkt at hiffa Segl / mån måste kasta Ankare)
 Hwem som then samma will aff mig igen förstå
 Giv' akt uppå mitt Tahl dy Majen Son sae så.
 När Jag en länge seen måst Gudarne sam-ropa
 Of the 'i Jovis Saal woer komne all i hepa
 Hwar Goltwet aff Kristall of Hwalwet aff Saphir /
 Måd tusend Färgo- slag beblandar / hwar man sije
 Klar- glitrand Jaspis måd Opal of Topas Strålar
 Hwar som Turck- s / Rubin å Demant Weggiar prälar /
 Of hwad som ännu mehr ostattlig kostbart fins:
 Dy Gull som är gubli Mull of jordist thet en syns.
 Hwar tog sitt rätta Rum in of givne Heder- Stalle;
 Dot händet en weet Jag aff hwad för ett Tilfälle
 At Jupiter en strax som andra Gudar kom
 Dy satt hwar thyt för sig of hursa twiölsamt om
 Hwad som thet skulle stee / när Jag sig Friggas brinna
 Noot Themis aff Wreds Med / dot kan Jag en besinna
 Hwem Trätan gnyte först om Lag / of Gitermåhl
 Mån innan kort uphofs ett lönlig särland Stråhl.
 Of Themis swoor at Hon för Jupiter skall klaga /
 Dot war bå En of Ann som slykt en wäl behaga
 The råddes Jupiter skall hålla Friggas Saak /
 Dy talte The alt ondt dot tyfili på hans Baak /
 Ey weet Jag hwem som sae / skall Jupiter en hålla
 På Friggas Siida troon man früt / dy kund' hoon wälla
 At han Calisto först seen Inachs Dotter wann
 Europen, Danae of Leden, så kan Han

Bröllops - Skrifter.

Dg nu til Hennis Behag wilddhug en will Dom fälla
 Men wil han någon an then Saak at dömma ställa
 Så twistades hwen bäst; Neptun spurs kall of seen
 Mars alt för brå of wrång/ sidst rådd' all i gemeen
 APOLLO wiste bäst i samma Saak at dömma
 Gaf icke hwar of En will huad han gjort berömma
 The munnla somn i mufl' Han haer Cyrenes tiar
 Of Daphne then Han än til ärwigt Minne bär.
 Det hölts han wara mäst Dwidhug: Alla tyfna
 När Jupiter steg fram of mång' utaff them hysna
 Då han med Durner Röst befalt Apollo draa
 Neer til Parnassen of then Saak ther företå.
 Som mellan Themis of emillan Frigga twistig
 Stårståda sant of grant som rättfint of kloof. listig
 Seen dömma effter Stial: of då gaff mit Utroop
 Förlow til annan Tid äth alla Gudars Hoop.
 Gud Jupiter gick bort / Apollo genast förde
 Neer äth Parnassens Klint hwar han Gudinen förde
 Gud - Hopen fölgde måd at the mått weta så
 Hwad Saak thet rättlig war/ hwad Dömm the skulle nå.
 Strax sättes Rätten neer/ of Themis bleff tilfråga
 Hwad Frigga hade gjort at hoon så dierffdes wåga
 Fram falla'na för Lag of Gudlig sittand' Rätt/
 Hon trädde sedigt fram of klaga på thet Sätt.

Themis Klagan.

SOm Rättwittan är baar of en behöwer Sminka
 Så haer en Jag behoff från Sannings wågn at sminka
 Of willa ihenna Rätt måd ilkonst krotot Taal
 Dy klagar iag måd Stial at Frigga från mig staal

Bröllops - Skrifteen;

Ett Hierta of En Siäl som länge mig haer byrkat
 Of at Rätt bliwit Rätt mäd ospard Möda yrkat.
 Så stivat Lagen at en någon fångit Meen
 Ey mehra sig affwändt från mig än Segel - Steen
 Från kalla Borden går: Then haer hoon nu bortdröwat/
 Of mig heel oförskilt af Hiertat hårt bedröwat/
 Du beder tag at Hon må dömmas efter Lag
 För Tiufnad eller Råån på thet min Rätt of Jag
 Må bliwa oförkränkt. Måd thesse Orden stana
 Strax Themis, Frigga kom som Hennes gamle Wana
 Gladlynt liuf - mysand fram in för Apollos Stohl
 Of Hennes Rosen - Munn uthalte sljke Ohl.

Friggas Swar.

A Pollo hwilkens Wett långt allas öwertliwer/
 Siff att hur' utan Skuld mig Themis Skullen giwer
 At hawa Rätt of Lag aldels kränkt of förstört/
 I thet tag som thet säts skal hawa then/ förstört
 Som Themis älska måst. Jag wil heel kortlig swara
 Thet tyks mig alt för hårt at thet skal Tiufnad wara
 Ell Råån/ hwad som en ann/ hiertwilligst will of giör
 Mån om tag än mins rätt min Kiäre Themis höör.
 Haer Tu then ädla Siäl om hwilken wij nu twista
 Ey fått på sljkt sätt/ måst Bellon' en honom mista
 Bellon' at hwilken han förz war så sät of kiär
 At hon hans Namn annu i Palm of Lager står.
 Hwi wil tu straffa hwad tu offstast sielwer öwat/
 Jag giör hwad tu haer giört om tu haer röwat/ röwar
 Jag of på samma Sätt/ för Lag of Rätt bestär
 Thens Offuld som mäd sljkt Rätt wisan esstergår.

Themis

Themis Been = Svar.

Iag står heel gierna til of wil slått inte neka/
 At iag hans Sinne först of Tankar kunnat hweta/
 Dy Jupiter som såg at han meer fallen war/
 Til Mistund än til Grim om honom Omhug baar/
 Of will' at han måd mig betrångdom skulle hielpa/
 The Mavors wrångfull grimm tidt söker til at skilpa/
 Mån Friggas Smikker - Mund gör honom nu til Trät
 Then Twenne tiens will plär ingen tiens wäl.

Friggas Ater = Svar.

Wad gör en Awund / hwar til tiänar sådan Klaga?
 Din iag skal säia sant så är et blott en Saga/
 At iag haer wänt hans Sin från hwar han thet till länt/
 Förstå från Themis Tiänst/ iag har et aldrig tänkt.
 Men at Apollo må min Ofkuld rätt förnimma/
 Of Themis siälff må sij sin falska Mistanks - Dimma/
 Så wil iag måd så Ord beskrifwa hwad iag gjort/
 Of för hwad Orsaak Kull/ at hoos hwar må blij sport.
 Hwad stoor Omförg iag haer för hela Werldens Nyttä
 Rättwissan/ Frjd/ of Dygd måd Krafft at understytta/
 Dy om iag lämna thet kund ingen Ting bestä
 Hwad näplig war begynt måst strax sin Qnda nä.
 Een uhrmins gammal Stamm haer iag från uthriks Landen
 Förjatt of låtit groo wid liuwe Mälar - Stranden/
 Men Morra min Dwan haer nästan alt utödt/
 At Root of Stam of Kwist måst wisnas bort of dödt.
 Ein Huwudkwist fins är Herr Gothart Strijf iag menar/
 Som genom högt Förstånd Mängs Sorg of Jämmer lenar/
 I thenna äbla Kwist står hela Stammen kvar/
 Hwem straffar mig at iag fördenstul Omförg draer.

Bröllops - Skrifter.

Jag vill en at silt Silt med honom urh skal stallas
 Wila aff min Jemnelik' a nno ater wellas/
 Dy haer tag i hans Siäl som sig til Themis wändt
 En liuwan Kärlecks Eld of kystan Laga tändt
 Emoot en Wöb som är aff äste Adel ritter.
 Then tag i Fägring som i Dygder willigst wiser
 Christina Ribbing som thet sköna Namne bär
 Med Skäl/ för thet at Hoon Dygds Efferdome är.
 Sy haer tag med thet jag thetta Paar sambunnit/
 Stort Themis tig för när fast om jag öfwerwunnit
 Then ingen adel Wöb tilldörend' öwerwant/
 Sij nu Apollo sij på hwem aff Ds haer fant.
 Sij om jag straffas bör som aff Themis begäres
 När min Flit hindrar at aff Döden en förtäres
 Hwad Himlistt fins å Jord lijk thetta Adla Paar/
 Döm nu Apollo döm döm Kärtwissans För- Swar.

* * * * *

Apollo syntes strax at haa ett särdeels Nöje
 Thet han of så lät sij igenom liuf-lynt Löje
 Gudinen finge då hwar för sig ett godt Hopp
 Of strax ther på laas jag som föllier Domen opp.

Dommen.

Wilwela Themis skal of Frigga skal bortglömma
 Sin här til hasde Twist of en lönt Haat sörgömma
 Dy hwad som här 'ti händt är aff Mistankar stett
 Thet begges Tahl of Swar til tylllo haer tett/
 Wi dömma bägge Twå på Stora Jovis wagnar
 At ingen aff them skal mehr gödra än sig ägnar
 The skull' haa lika Wäld urhöwer thesse Twå
 Om Dagen Themis men om Natten Frigga råå/

Bröllops · Skrifter.

Of deela mellan sig all Frukt the bägge båra/
Swad Manligt är skal mig/ jempt Themis Pallas ära
Swad Kwinlykt thet skal först Diana taga 'moot
Seen Frigga planta soort ewärdlig Koot til Koot!
Då lär Herr Seriffens Släkt kring hela Werlden wijda/
I Ölig of i Frijd Högst Ihre Throon bestrija/
Då lär all Wärlben si at the aff Gudlig Utt/
Apollo hawet dömt hwad Himlen faller rätt:

* * * * *

Så länge thet stod på sång ingin Sång-Gudinna/
Of Hypocrens Flod kundlich i Bennan rinnna
Så snart som Donn war sålt streef hela Helicon
Lijw Friggelijte Brud Lijw Säll mäd Themis Son!

Huld = Gudinnornes Samm = Sång.

Ne. sälle Twå som Himmlen sällff förenar!
På thet Ser Adla Stamm mäd gröne Grenar
Ewärdelig må wera lagerlijf/
All Gudars Hoop samdräkteligen örskar/
At thetne Stamm/ som nys inympes/ grönskar/
Aff Fruktter rijf.

Så will then milde Himmel Dygder löna/
Herr Brudgum Ser mäd Lager · Kronor kröna/
Bæe Gudar of Gudinnor all i Raad
Will' idelsamt Bruden of Brud S ngen ansa/
Mäd alfröns Blomter luffigen kring · kranse
I Mirthe Blad

Luci

Bröllops - Skrifter.

Lucina leer/ of Astrild lille smilar/
At I nu gå dijt som man Hwillost hwojlar

The Begge spå at utan någon Twijf/
Förr än som Phoebus sit Ring - Lopp kan hinna/
Man aff een Ribbing gladelig lär finna

En liten Strijf.
Lyt - sälle Twå som Himmlen Stålf förenar

På thet Eer Adle Stamm måd gröna Grenar
Ewårdelig må wåra Lager - lif/

All Gudars Hoop/ of Jag samdråktlig önskar/
At Eder Stamm som åternympes grönsfar

Aff Fruktter rijk

Brölöps - Skrifter.

Lof. önsfande Brölöps Ristri

När

Rongl. Man:z Troo. Tienare of Hoff Endrmakare/ sampt
Älderman uthi det Lof. Endrmakare Embetet här i Stockholm/
Ehreboren/ ättat of Konstrike

Måster **ESSEN** Dehedt/
BRUDSUNNE.

Sampt

Den Ehreborne of mykkt Dygdesamma Jomfru

Jomfru **ANNA** Kane/

Den Ehreborne/ ättat of Wälförkän dige

Herrn **JOHANN** HANES

Förnämlig Köp: of Handelsmans Elskelige K. Dotter.

B R B D S.

Hederligen sammanwidges i Stockholm den 9. Maj Anno 1673.

Wälmeent upsatte aff

En Wän.

När jag i en Lund i grönan get lust wandla/
Då hörde jag et Liud/ liik några sammanhandla/
Jag get fram til at see/ hwem ther hölt sådant Taal/
Of blef på stunden war en ljuwen Löwe. Saal.
Allt war måd Roser prydd/ allt fult måd Rosen. Kransar/
Allt fult måd Blomster strödt/ them lille Astrild ansar/
Of sätter uthi Lag/ han laga allt rätt grant/
Of tusend färga slag aff Blomnor samman bar dt.
I het kem Frigga tijt/ fölgd aff tree Huld. Gudinnor.
Of Hymen geck all fremst/ then földe seen två Kwinnor/
Lucina then war En/ then Andra som iag troor/
War Ceres, eller of Nu ymnig betens Moor.

S

Fre

Bröllops - Skrifter:

Fruu. Fröja satte sig/ på Demantkluse Stolen/
 Som glittra Stierne - lyst/ of nästan lyst som Solen/
 Seen tynnad all i hoop/ när hon sin Rosen - Mun
 Först nynnade/ då hörd's then ljuvste Röst sålund.
 Min Astrild du haer giort/ som du haer bort at giöra/
 At du två Hiertan nu/ haer welat sammantöra/
 Du bdr tig billig priss/ giör oftast som du giör/
 Så ästu kåre Soun/ of giör hwad som tig bödr.
 Lucina hawen aft at i Brudfolcket stöter/
 At the må fruktbart groo/ of intet ondt them möter/
 I Ceres givnen them/ all Gudas Ynnogheet/
 At ingen utaff them aff Nöd ell' Nödtorfft weet/
 Mån I tree Syster/ I trij ljuvste Nåd Gudinnor/
 Som alken på min Kropp/ I ljuvste bland Kvinnor/
 Låt eder linda Röst en Södt - liudande Klång
 Til thenna Bröllops Dag högt klinga må en Sång.

Then Första.

O milde Himmel hör vår Bödn/
 Of giv the äckta Paar sin Bödn
 För theas Riärleek/ at the boö
 I Samia/samman fructbart groo.

Then Andra.

Bälsigna theas Huus/
 Of gifw hwad the begära/
 GUD låt titt Nådes Liuus
 Blij hoos them/ tig til Abra.

Then Tredie.

Giff til bägge theas Froimma/
 Bröd of Göda/ Barn of Blomma/
 At the samman/
 Uti Gamman
 Litva til the gå/
 Of, lijk Stiernor stå.

Seen ropad' allan hoop/ O! Högste GUD bönhöre
 Hwad som för theas skuld wij här för Böner giöre/
 Wij dricka Brud - Folks Skål/ of tråda seen i Dans/
 Säll Brudgum Måster Teheds nu Bruden
 Anna Hans.

Bröllops · Skrifter.

Astrilds Befalnings · Brestw.

Til alla Måd · Pigor/ Antior of giffgille Gummor/

När
Urborn/ Ackad/ of Wälförståndig

M E L L E N Blafon/

Förnamlig Riöp · of HandelsMan här i Stockholm
Wad

Ureborne of Dyaderijke Tomfru/

M A R I A Hansdotter/

Brölöp hölt den 15. Junij. Anno 1673.

Översant of samma Tijd upläsit/

¶
Then som bäst kunde läsa i Bröllops Page.

S Een wij utaf wårt Råd of serdels goda Wänner/
Båå Subbar/ Ancklingar/ of wåre kärste Swenner/
Förnummet huru thet i Werlden gånger till/
Of utaff Kwinneköön sig mången giör heel will/

När som en unger Karl som täncker til at gillia/
Of taa sig Måka/ ell en Pijgas goda Willia
Måd Kärleek söker/ ell of full utaff Skogs Eld/
Allthugen menar Jag/ wil giöra någon Stöld/
Of hinna til en Kyß/ på Händer eller Kinne/
Strax strywer Kwinfolck sig of sätter op sit Sinne/
Of stuta Karlen bort/ at han går i en Brå/
Of sundom aldeels kull/ wil han them åter nå/
Of hambla Nåwen fring/ ell of så wånligt klappa/
Måst han all Wånstap strax hoos somblig aldeels tappa/
The ropa måd högt Liud/ Jag troor at Karlen galn/
Wist haer i Hiernan hann Wurm/ Mastar eller Maln/

Bröllops - Skrifter.

O Kläre gån Ser koss/ å Kläre lät mig wara!
 Will han seen längre fram sin Driftigheet förswara
 Igenom ubrsätets Ord/ i sådant of sligt fall
 Tar hoon wäl säna draa/ rätt änd' i Swane - Stall/
 Hwad menar I god Wäna? Hwad mond I Ser inbillas?
 Hwad meen' I hwem jag är? I Kläre waren stilla/
 Häll Hindren på Ser fast/ will I han någon Narr/
 Så löken ander stands/ går pois min Kläre Kar.
 Sen höder Man of så mång' Unger swänner klaga/
 Som til en Piga tidt en hetan Kärleek draga /
 At the allenast ey måd Ord/ män måd en miin,
 Sig ställa stälte/ mehr än som et Tostt Sod - Stwin/
 Begabba alt hwad som han giör/ ell' hwad han segger/
 Of på thet ringste Ting en artig Lodd' neerlägger/
 Then är för illa klädd/ then lijf en Hummelstöd' /
 Then lijf en Surkesälng/ alt hwad en sådan giör/
 Segs/ Syfter sien Han kan rätt artig thet på löpa/
 Lijf koon på Nötte - Trä/ the kunna alla döpa
 Måd Lot' of Ökenampn/ knapt giör them en i Lag.
 Dy biude wij här måd på thenna Högtids Dag/
 At effter genom sligt wårt Wälde synes falla/
 Of uti Werlden giör en storan Wille - Walla/
 At then som sligt begiär mehr effter thenna Tijd
 Of ey bestijtar sig måd störste Flit of Jid/
 At ställa sig så ann/ som sig rätt bödr of ägnar/
 Skal weta at Jag them på min Fru Mor Klärs Wagnar/
 Skal straffa hårdelig/ at ingen skal blij gift/
 Som mehra giör hwad som förbiuds i thenna Skrifft.
 Dy skal nu hwar of en aff Undersätren wære/
 Ey ståda någon Hunn (som säges) effter Häre/
 Mån giöra god Besteed/ måd ärlig Wänligheet/
 Til then sin höwist Ord rättlig framsöra weet.

Bröllops . Skrifter.

Dof kommer någon fram / of will fördärffft framkliva /
 Måd sublt Snack eller Spee måd Bijzors Wänskap driva /
 Skal of så stå them fritt / at then aff Dygder täck /
 Må göra Likan Wäp / måd Spastheet til en Säck.
 Eliest skal hwar of en et Dygde . Mönster taga /
 Aff thenna Unga Brud / of uti alt så laga /
 At the i Wänligheet of kyske Seder rätt /
 Sig hålla som Hoon giort / på lijka wijs of sätt /
 Ey en til goda taa / of seen en ann förackta /
 Först allas Taal of Wijs / jempt Sederne betrackta /
 Of som then Högste will / Subb' / Ankling / eller Swann /
 Igenom moget Wett urhwällia sig til Wänn.
 Så skal Guds milde Hand wälsigna them of hielpa
 Från alskions Ängst of Nöd / of theras Fiender stielpa /
 Wälsigna thetas Huus / måd Baren of måd Bröd /
 Of foga them ihoop igenom en säll Död.

STU.

Til a^{na} Kyst . Siute of
 Dngdälstande Mödr.

Sag gånger uth of inn /
 Of bliwer lijka stinn /
 Jag bliwer inte nötter
 Of mycke mindre trötter /
 Fast iag går op of neer /
 Of hwar som än är meer /
 The småtte Jomfru Jinger /
 Mig uth drar of instinger /
 Om iag mig en gång kröker /
 Man strax en stywre söker /
 Wäst är iag när iag hähl.
 Dy driffe Jomfruns Skähl.
 Thert mig först giffa kann /
 Som bruks aff Kwinn' of Mann.

Bröllops - Skrifter.

Ahredikt

uppå

Hans Kongl. Maj:ts wår Nådigste Konungz of Herres Troo
Länares of Notariens uti Kongl. Reductions Collegio, sampt
Secreterarens hoos Hans Hög. Grefl. Exell. Hög.
wålborne Grefwe Bengt Drensterna/

Ehreborne of Wålbetrodde

MARIE Graans/

ot

Dhen Ehreborne/ Kyske of Dygderijste Jomfrus/

Komf. ANNA Gattenborgh

von Lemkes/

HEDER DAG.

Som skiedde i Stockholm den 8. Martij, Åhr 1674.

Di Lycka/ hwad som lyckas Eer
Herr Graan/ nu Himmlens Ynnest geer
Hwad Eder Siäl må wål behaga
At I som Dygder älskat haer
Of alltid til them Wånskap haer
Kunn siälwa Wijsheten samtaga.

Soybia Lemken menar iag
Som fattar i sin Borg i Dag
Eer här til hafte Klage - Jämmer
At I Herr Graan enmehr som för
Aff lille Lammes Fågning döör
Of Sorgen Sinn of Minne klämmer.

Ma

Bedlops - Skrifter

Nu haar Nitraån nåt hwad han wil
Nu hödr Hon Er I Henne til
Låt Afvund effter sin Seed tala
Hwem aktar nu hwad Skwaller · Kall
Om Kärleeks upsteg eller fall
Lijf galne Høns otidigt gahla ?
I kunne liif som Grauen groo
Til Himlen up/ of uti Roo
Uthsprijda grøna Grane · Grenar
Ty Enkkan lowar uth at gee
Thet I Wålsignelsen sku see
Then Arundz · Munn of Mann förmenar.
Sij Wänn of Wänners · Wännen leer
At thet (som länge önskat) seer
Of Zammet är i Grane · Stegen
Thet mängen Hyrde effter gååt
Dogh aldrig Ullen klyppa faåt
Ty Frigga är Er alt för trogen.
O! Säll then som så lycklig är
At nå sin Nitrå/ sit Begär/
Som I nu Begge hafwen wunnit.
I thet at Astrild thenne Tijd
Sig wiisar (meer än wanligt) blijd
Of Bägge Kärleeks Hwijlo sumnit
Hödr milde Himmel/ hödr mitt Roop/
Sanck all Wålsignelsen i hoop/
Siff alt åth them sig låta wiia !
Herr SMAN I är nu wäl i Hamn
Ty tagen LAMKEN i Er Famn
Er Aldra Adlesie SOPHIA.

Bröllops. Strifter.
Dygd of Kärleek
Jofande of Afstande
Möör.

Difen gifen all omkring
Hwad som thet är för en Ting
Then tag Eer at gifva geer
(Hans komm wädz at Lifken leer)

* * *

Diffend galler Hufwud wift
Medlet femm/ of hwad som sist
Galler intet utan S
Strårten gynnes sammanes/
Näpplig fins så fattig Huus
Hwar som en taes någon ...

Bröllops · Skrifter.

Astrilds Lenon · Sånge/

^{När}
Kongl. May. & Troo · Tidnare of Inspector öwer lilla Tullen
of Accijsen i Stockholm/
Ährborn/ Wälactrad of Wälbetrodde

Herr **ANDREAS** Law/

^{Wad}
Ähreborne of myckit Dyaderijke
J. MARRIEN Barkhusen/

Sahl. Borgmästaren i Arboga
Herr **HINDRICH** Barkhusens

effterlemnade Dotter/

Leck · ligen wigdes

I Stockholm den 10. Junij Anno 1674.

Framstält aff

En Tägare.

När Frigga satt bedröfwat
För Odens stora Ghytt/
Then han mångstädes öfwat
Måd Krig of Örligs · Stimmt
Lät hoon aff Mäddomk siiga
Uhr Bröste mången Pust
Som kom all Frögd til tiga
Of blåste bort all Lust.
Men Astrild som då leek e
Uth måd en flaran Strand
Kom til sin Moer of smekie
Måd Sullis · lenan Hand
The Lilliehwiita Kinner
Of kysse then Korall
Som Oden ö fwerwinner
Of t wingar til Knä · fall.

J

Han

Bröllops - Skrifter:

Han wiste smicker - tale
 Så luf - lynt låpa fram
 At Frigga från sin Dwale
 En sårdeels Lust sördam
 Of när hon wäl begrundat
 Hwad Astrild lifle sagt
 Haer hon måd flijt åstundat
 At föllia måd på Jagt
 Strax stältes Nät of Dufar
 Of Fiådrar twårt emoot
 Then blåß i Horn then pukar
 Stogs - Råne gå til foot
 Måd gielland Liud of Stamma
 Of sökia Diurens Spår
 At föra them i klamma
 Hwar Astrild them sen slår
 Här stupa för hans Släckta
 En snabber Hiort ell Hind/
 Ther kund han öwermåtta
 Föruthan Brak of Wind/
 En Råsto of råddan Hare
 En Biören/Loh of Warg
 Of Biuren stog i Fahra
 Som elliest mycket arg.
 Men bland them andra Diuren
 Såg man ett Leyon gå.
 Som modigt aff Naturen
 Slätt ingen kunde få
 Fast Astrild många gånger
 Stöt/ slog han likwål feht
 At han sidst bleff heel ånger
 Of gaff sin Leet förspeelt.

Hwem

Brölöbe - Skrifte:

Hvem är som icke känner
Et Leyons Födsel- Art ?
Som helst i Skogen råner
I full- språng snabb of stark
Hvem är som thet at fånga
Sig dristar understå
En Hares Död är många /
Et Leyon kan undgå.
Han satte mången Snara
Han satte Giller uth
Dot tog thet sig til wara
För Råfwisar of Råfwkrunt
Til Astrild tog på twijka
Om han thet någon Dag
Måb List skull kunna swijka
Of gjorde slåt Förslag.
Skal iag en kunna twinga
(Så talte han sielff til sig)
Et Leyon? thet som inga
För kunnat mootstå mig
Mig som haer Parder bunnet
Of Tigrar lagt i Band
Mig som haer öfvertwunnet
Them ingen öfvertwant.
Kan en mitt Blöf uthsläcka
Thors Wigg- bewäpnad Id
Of grymma Oden skräcka
Att han som wild blir mild.
Ja sielfwa Asgrunds- Buden
Måst bätwa för min Makt
Of lyda willigst Buden
Them all ting taer i akt.

Bröllops · Skrifter,

I thet han sådant sade
 Såg han thet Leyon stå
 Of strax all Flit til lade
 Thet i en Ring kring · gå
 Smög saktast of kröp luta
 På thet han mått' så ramn
 Utth Leyonet at stiuta
 Kom äntlig omärkt fram
 Då seck lill Astrild stada
 Et Bara huus härligt bygd
 Om hwilket endast råda
 Fromheet of lysker Dygd.
 Wid thetta Huus at wista
 Haad Leyonet behag
 Tu skal tin Friheet mista
 (Såd' Astrild) här i Dag.
 Dy/ tänkte Pilten lilla/
 Wist haer han här sin Roo/
 Of söker tyst of stilla/
 At fästa fast sit Boo/
 Jag wil thet ey förbiuda/
 Min Möda bleff för lång
 Of låter jag mig liuda/
 Så giör han förre Språng.
 Han smög in i Ba. Husen
 Of Porten aff Rubijn
 Han såg at Fönster · Prusen
 Mehr än mäd Demant · Skijn
 Utthkasta sina Strålar
 Dy tänkr' han ä thenn' Ort
 Skal then mig ey wählar
 Här/ Updra sin Hierte · Port.
Han

Bröllops Skrifte.

Han spände strax sin Båga/
 Of skidt uhr Fönstren neer
 På Lenonet en Låga/
 (Ut then han sielfwer leer)
 Seen han såg Hiertat brinna/
 Uthaff sitt gylne Skätt/
 Skreek Fruu Moer/ Stoor-Gudinna
 Nu haer iag Segren sått!
 Thet Leion kan en wijka/
 Som före så modigt lopp/
 Min All-Makt at undsijka/
 Du haer iag gått Hopp/
 At thet lär stadigt blitwa
 Bred wed Barkhusen kwart/
 Of unga Leion gifwa
 Uthaff en artig Art.
 I Nymphen stolen lunda/
 Aff Mircher måd en hast
 Arm-Keder til at binda
 Thet wun'ne Leion fast/
 At thet uti Barkhuse
 Blijr fast måd fasta Band/
 Hwar Ryfke Kiärleks-Kiuse/
 Skal släcka Leions Brand.
 I dag är samma Dagen!
 På then Herr Law blijr fast/
 In under Kiärleks Lagen/
 Hwar i han war en Gäst/
 Gud giwe Sign of Lycka/
 Uthi Barkhusens Gåhl/
 At wij åh Ubre dricka
 En Under Lawes Skåhl.

Then Gud wil haa/
Then mått' man taa!

Ahre = Rijn

När

Wälaktad of Wälförständig

JONAS Maqon Selin/

Wälbetrodde Döberds Man wid Staden

Stockholms Fogd/

Wad

Äreborn of Dygdesamme Hustru/

MARIA Nilsdotter Blinning/

Rörte - wahligen wijgdes/ of Brudlöffe hots

i Stockholm den 24. Junij Anno 1674.

Skriffne aff then som skreff them.

Sät ingen ann kan hindra /
Hwad Himmelen wil haa/

Gud kan Olyckan lindra/

Gud kan all Sorg förtaa/

Han weet hwar Korffe trycker/

Och hwad of går emoot/

Hwar Afwundz - Gadden sticker /

Gier Gud then bästa Boot/

När en Dwännen hatar

Så älskar Gud en måst/

Hwad mången oftast ratar

Behagar Gud tidt bäst/

Han weet wår bästa Nyttä

Och hwad of bör at fly

Siör at wij lycksamt sita

Trosk them som mislynt si/

Hwad sköder iag Mis - unnan

När Herren wil mig wäl/

Orðlops - Skrifter.

At then ey gier i Tunnan
Behöfws en twara Träl/
Then som sin Gud behagar
Then bielper han altijd
At ingen Mis· ynst swagar
(Hans Flijt) med all sin Tid.
Låt fara gali Kaller
Som Grann· of Granne för/
Förachta Kiaring· Skwaller
Som man som oftast hör/
Låt Hönsen gabli gabla
Når Tuppen är sin loos
Then som wil höra tabla
Mäst· höra Last som Roos.
Mäst uthi Giffte· Saker
Döms på mång handa Sätt/
Swad som then som är spaker
Gior/ troor ell' wil ey rätt
Fast om thet stäligt finnes
Uff then som haer rät Skäl
Thet lell ostäligt synes
För mången Odygds· Träl.
Tag (säjer Girhug) Thenna
Dy hon är mycke riik/
Tag (säjer Högsferd) Henna
Hoon är rätt make· lijk
Gen annan Odygd lärar
Två halwa för et heelt/
At mången sig så dårar/
Of griper histlig fehl.
Men then som HERNen fructar
Of sijn på kystan Blygd
Sit Lestwarne så tuctar
At han äthföliet Dygd'

Slut

Brölöps · Skrifter.

Slije Galenskap ey acttar
 Then rätta Wägen går
 Of hwad han effter tracttar
 Uthom all Twistwel/ ndär
 En from of dygdig Kwinna
 Som weet uhi sit Huus
 Brygg · baka/ kok of spinna
 Grant städa/ köpa Lius/
 Of hwad som mehr behöfues
 Uhi et Hunshäld/ kan/
 Som waknar up of söfues
 Bred wid sin äkta Man
 Ey en som blott wil pråla
 Måd många Särghslag
 Then Ansichte wil måhla
 En annan til Behag/
 På Sammes Hwend sitta
 Måd Arman uhi köf/
 Uhr Dör · of Fönstren titta
 Then mehr än Man wil/ torf.
 Then alt wil effter tota
 Förutan i sit Riöl/
 Rådd at hon sig skal sota
 Ell' swärtas uthaff Riöl.
 Then som ärh Huushäldz · Enflar
 Heel singg of leds ther måd/
 Mån älskar tafel of tiffa
 Om Chetta/ thet of thet.
 Hwad nyt på Torie höres/
 Hwad then/ of then/ haer sagt/
 Hwad uhi Ben kring föres/
 Hur' then haer Löken lagt/
 På sådant of sljkt annat
 At Jeppe warit Toof

Bröllops - Skrifter

Of Satan Husstrun bannat

Som aldra måst är floof.

Sljkt tide of oftast händer

Om man wil sij grant äth

I wårt/ som andra Länder

Hwar aff seen kommer Lådt/

Riiff/ Ondsko/ Harm of Tråta

Þhi så mångens Boo/

At Giff Folcl ey så åta

Sin Beta rätt i Roo.

Brudgummen wår haer actat

Sig wål/ för siike Feh/

Of Dygder effter tractat:

Dy haer han fát sin Dehl/

Een fromm of dygdig Huus- Croo/

Som honom håller tiår/

En Natte- så wål som Lins- Roo/

Then han i Hierta bår.

Sij så kan HÆren laga/

Allt effter Willian sin/

Then honom kan behaga/

Gier han i Hiertat in/

Hwad honom är til nytta/

Dy Gud weet aldrabäst/

(Hwad som wårt Sagn) at hitta

Of hwad of tidnar bäst.

Wij ønske Frögd of Samman/

Äth thetta Hionelag/

Gud lát Them blifwa samman/

Til mången Glädie- Dag/

O HÆre Guld bewara gon

Them/ ifrån Satans Gern/

Låt Dlyckan bort fara/

Of giff Them Bröd of Barn

R

Låt.

Bröllops · Skrifter.

Lättaste Tråldoms lustweste Boijor/

När

Arborn of Wälactade

Herr **JANES** Boij/

At

Areborne of mycket Dygderijte

Honfru **BRIDA** Nilsdotter/

Uktenstaps Boijor böd/ of bägge sammanbundes t

Stockholm den 25. Junij Anno 1674.

wilste aff

Alle Jungsturs

Träl i Sommar.

När som man rätt betäncker/
Of wijsa Wärlden kring
(Jämpt Synen) Sinnen länker/
At ståda på all Ting/

Så lär en hwar förnimma/
At hwar/ of hwem wi sij
Knapt någon Stund ell' Timma
Från Tråldom slipper frij.
Att hwar på Jorden trålar
(Hwärt på sit Wijs of Sätt)

Ell' Mennistians Tjänst trålar/
Of wil man såna rätt
Må Mennistian som Härre
Må Fög of goda Skäl.
I Tråldom dömmas wärre:
Som sine Trälars Träl.

The Stält of Ahredryga
Som noga Wälde nått
Of täncke til at flyga
Förn the rät Siädrar fätt/

Bröllops - Strifter:

Haa Bojor uthaff Läder
Thers innan-Deel är full.
Aff lättlig slippand Wäder
Som blåser Karlen kull.
Then som på sina Skattar
Knappt Taal of Andra weet/
Then ingen Ting mehr fattar/
Un som Fördjilighet/
Må man rätt bill'gen falla/
(Of intet Strafford sty)
En gyllen Träl för alla
Then Bojor här aff Bly.
Then alltid wil haa Lönje/
Uthaff et lustigt Lag/
Ur aff för mycket Nöije
Öndgder Natt of Dag;
Then Lättie of Rättian öler
Ur snård i Keep of Barn/
Fördy han barast söler
Sig Bojor uthaff Skarn.
Then som för mycket poctar
Uppå sin uhrmins Utt/
Som ophåffs aff Trädstockar
Uppå mång Undersätt!
Then som i sin Stamm proppar
Hwad andras Grenar spilt/
Vår Bojor aff Erg Koppar/
Måd stuli Gull förgylt.
Then Phœbens Wagn wil födra
Måd sit inbillad Wett
Of siälwa Solen röra
Som aff Prometheus stett

Bröllops - Skrifver.

Aff myckian Lärdom twina/
 Haa Boijor lijf som Gull
 Som mycket fagert stina
 Mån är' aff Stofft of Mull.
 Then som uppå sin Lycka
 Fast grundar all sin Lijf/
 Til Solegran of Bricka
 Föruthan annan Fljst
 På mycken Dårskap hysa/
 Vår Boijor uthaff Fnaas/
 Som Demant - lifse lysa/
 Men å lijf Lyckan/ Glaas.
 Så haer hwar sine Boijor
 På järdeels Art of Wijs/
 Wid höga Slott of Kojor
 Fins sljst hahl slintand' Jis
 Som åth wår Syn är täcker/
 Men Foten til et Fall/
 Om någon alt för täcker
 Går aff från Dygdens Wall.
 Fast mången är som tycker
 Sljst Tråldom haa sin Lust/
 Ar wist lell at han trycker
 Uth/ mången Sorge. Pust/
 Men fast om Boijor båra
 En uthan Swårheet steer/
 Lell hålles Boijor skåra/
 Then Astrild lilla gler.
 Han plågar Twå förena
 At the för en Man stå/
 Nu kan then som Allena
 Ju mindre/ ån som Twå/

Twå

Bröllops - Skrifte.

Twå kunna bättre råda/

Twå kunna mehra sij/

Twå moot stå bättre Wåda/

Twå kunn' og bliwa Trij.

Når som Twå draga samman

Jemdråcktigt i et Dof/

Blijr Möddan Then en Samman/

Hw m är ett så dumt Toof?

Som icke wål kan märcka

At lika - sinte Paar/

I Arbete mehr wårcka

En Then en Makan haar.

Wijs/ Dwijs/ Hög of Låga/

Bng/ Sammal/ Leckman/ Klerk

Serdeles Boijor åga/

Men Kwinfolck inga/ märk!

At ingen må neer stålpa/

Når Bördan tanger är/

Ur Kwinfolck jatt/ at hielpa

Then båra/ som then bår/

Sifw ackt på Herr Brudgummen

(du han weet thetta grant)

Gier sit Paar Oh! måd Tummen/

At hwad Jag sagt/ å sant:

Dy wil Han sig bestijta/

At få en Boije - Hielp/

Aff Jungfru Bruden Brijsa/

Til Understöd för Stielp.

Brudgummen hæer fått Lissa/

Men Bruden Boijor fått/

Luffst bdr man Tråldom prissa/

Som aff sig aflar gått.

Bröllops - Skrifter

Jag swår wid Jomfru Låre/
 At hwad som förr stedt/ skeer
 At Bruden innan Åhre
 Äth burne Boijor leer.

Äth

Sin liufweste Herrskap/ thet dygdigste Kwinnlidns
 sätter then Gåtan hjit/ Then som Träl är.

Juld-Gudinnors Ridn/ Kun' J för sant til wissa/
 Mig säya hwad thet är/ som iag Er gier at gissa/
 Så skol' J få til Löhn/ aff hwem J wil/ en Ryfs
 Then intet hitter på/ skal sammas aff en Ryfs.

Thet är en listen Ting/ föruthan någla Leder/
 Som ligger stilla tidt/ tidt hoppas op of neder/
 Rund eller aflång-trind/ men haer en Anda lång/
 Ur torr of wåtes lell/ aff Skwalpning mången gång.

Uff thenne Tingest weet man hwad i Botten ligger/
 Thet (huru styfft thet är) i fall man något pigger/
 Kan äther dragas opp/ om Mödan är ospard
 Men tidt blijr aff Ofall/ hwad som måst ålftas/ kwart:
 Thet man strax märcker när Stoor. Anden ey mehr raknar/
 Men blijr i Håndren slaak/ hwar aff man Tyngden saknar.
 Då sijr hwar of en åth/ om then ågg-trinde Båll/
 In O-affsiten är/ of utthi gott Behåll:

Så haer thet ingen Nöd/ then kan strax Sorgen lätta/
 Hwad som ther hångr wid/ thet kommer wål til rätta/
 Of äther för en Dag/ fast thet war nedersänckt/
 Blijr Klotet opppe/ kan/ thet neer går/ ey blijr dränckt.

Den thetra gissa wil/ måst' ey gå til Kajutan/
 J Häbl-Skep'c eller Kum/ men wil J gie mig Mutan/
 Så märk- of wandlen fram in til Rook-Watens Roey/
 By't Galioen find ghy het Anker end de Boey.

Orslops - Skrifter.

On combat rudement mais sans aucun courroux,
Y vaincre est fort plaissant, estre vaincu bien doux,
Quand on a fait l'aprouche on fait jouer la mine,
Mais c'est fortifier tout cela qu'on ruine,
L'ennemi y est amy il perd á bien bon gré,
Le plus fort bien souvent veut estre surmonté,
On combat dans le lit comme en pleine campagne
Celuy qui gagne y perd & l'un & l'autre gagne,
Les charmes, les appas, & l'amiable ris
Quand on donne l'alarme est le bruit & les cris.
Grand Heros on verra dans dix mois sans railler
Que vous scayez au lit comme au champ batailler.

FIN

EHREN SUCKE

Ihrer Königl. Mayst: zu Schweden. Hochbetrauten Directori der Handel und Warel: Banco in Stockholm.

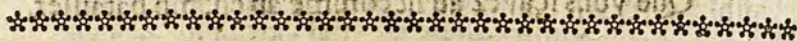
Dem Wohl Edel: Gestreng: und Hochachtbahrem Herrn/

Herrn **J. J. LILJE** Lilienhoff.

Als von Höchstgedachter Ihr. Königl. Mayst:tt wegen seiner groß und hohen Meriten/ Er mit Adelichen Freyheiten/ Wapn und Nahmen/ gnädigst verehret wurde.

Angezundet von

LILIO Blumen Freundt.

LN bellis multo tinxit qui sanguine dextram,
Is miles *vulgo* nobilis esse solet.

Et qui condit opes defossoq; incubat auro,
Propter opes *vulgo* nobilis esse solet.

Et qui consilio pollet seu Palladis arte,
Is *doctis merito* nobilis esse solet.

Sunt alii quos nobilitat clementia Regis,
Et talis *vere* nobilis esse solet.

LILLJENHOE nunquam prudens sua lilia sparsit,
Sanguine, sunt purâ candidiora nive.

Hoc meruit magis ac miles insignia saxus,
Talis *pacificis* nobilis esse solet.

Donat opes multis, defossumq; eruit aurum,
Hinc *magis* ille Midâ nobilis esse potest.

Nestor Consilio Majæ quoq; filius arte,
Hinc *sapiens merito* nobilis esse potest.

Nobilitat virtus, Rex, aurum LILIA in aula
Vere unus triplici nobilitate valet,

Auff Fobus vom Paroals: du drey gedritt'le Schaar
 Der Musen kom geschwind/ bekrenze dieses Haar/
 So langst den Sternen Kräß der Ewigkeit verdienet.
 In dessen Wiege schon/ der Lorber-Kranz gegrünet/
 Som Jhn ihnd umgibt. Den Fama schon bekant
 Gemacht in Ost-und West/ und meistens in dem Land
 Wo Boreas regiert; daß durch die tapffern Thaten
 Der Edlen Gothen/ die das Haupt mit Füßen traten
 So vor die Welt beherscht/ sich fürchtlich hat gemacht:
 Und unter ihr Gebiet die meiste Welt gebracht.
 Das Land kenn't diesen Man- und kan ihn billig nennen/
 Den Pfleger mancher Stadt: Es mus gar rund bekennen
 Daß fast das ganze Reich durch seinen Ruhm und Wiß
 Befehligt ist/ und meist der Städte Haupt und Sitz/
 Auff den der Norden-Löw sein Sieg reich Zepfer führet/
 Stockholm/ daß die Natur und Kunst zugleich geziehret/
 Und bis auff's Höchste bracht/ diß dancket seinem Raich
 Wo durch Er vielen Ehr und Nuß-geschaffet hat.
 Das Land-Volck wünschet daß Er lange möge leben!
 Der Bürger das Er mög in stetem Wohlstand schweben.
 Die fromme Priesterschaft die betet vor sein Haus/
 Der Krieg-und Ritters-Mann stü h't lauter Wunsche aus/
 Zu seinem Heil und Nuß. Die Wittwen und die Waisen/
 Die Er mit milder Hand fast täglich pflegt zu speisen/
 Die beten Tag und Nacht/ daß Gott doch diesen Mann
 An Leib und Seele stärck/ damit Er lange kan
 Die so bedrängert seyn/ mit seiner Treu erquickten:
 Und geben guten Rath daß Böß zu unte drücken.
 Wie Er so lange hat gethan (daß Jhn erhebt)
 Daß man kein Unglück fürcht so lang als Er noch lebt.
 Man sehe doch nur an/ wie Er den Kauffmans Handel/
 Auff Spanien/Francken Reich mit recht auf ichte Wät el
 22 Ge.ühret

Geführet/ und noch mehr auff Schott- und Engelland/
 Und viele Linder mehr. O! mehr als seelig Land
 Daß solche Leute hegt. Es kan in keinen Dingen
 Wo solche kluge seyn Ihm jemahls was misslingen/
 Es komme wie es will/ so sind sie schon bereit/
 Durch Wiß und klugen Rath zu bessern böse Zeit.
 Was Er Herz Lilien- Hoff im grimmen Krieger- Wehen
 Bey diesem Reich gethan/ daß wird die nach- Welt lesen
 Wen Er schon lange tod/ wie Er recht in der That/
 Nicht nur wie mancher thut mit ohn-mächtigen Rath/
 Dem Lande halff. Daß heist recht seinen König lieben!
 Nicht wie der meiste Hauff sich klagen und betrüben/
 Wen etwan Sie zum Schutz des Vaterlandes/ Geld/
 Zur Werbung/ Unterhalt/ Besoldung des im Feld
 Vor ihnen fechtenden Soldaten sollen geben/
 Der oft sein Leben läst/ damit Sie mögen leben.
 So thut Herz Pöcker nicht/ Er achtet nicht sein Gold
 Mehr als das Vaterland dem Er von Herzen hold.
 Wolt einer wissen was Er hat bey Friedens Zeiten
 In diesem Reich gethan? und solte man von weiten
 Sein Leben und sein Thun was Er verrichtet hat
 Erzehlen/ würde diß mehr als geringe Bladt
 Gar viel zu wenig sein/ und meiner Feder Spitze/
 Wo mit ich diese Reim auff diese Blätter ritze/
 Zu stumpff/ den meine Zung/ ist leider viel zu schwach/
 Des Mannes hohes Lob biß an das blaue Dach
 Der Siernen/ wie Ich solt/ mit Worten zuerheben.
 Doch wird sein Ruhm und Preis auch bey der Nachwelt leben
 Vielleicht komt noch ein Schwan der seinen Ruhm besinget
 Daß dessen laut Sethön biß an die Wolcken dringt.
 Ich bin nur eine Gans so nictes kan als kirren/
 Und würde mich gar bald in dessen Groß verirren.

Drumb/schweig ich lieber still: doch will die Wahrheit nicht/
 Daß es ver-schwiegen bleib/ Sie wird es noch ans Licht/
 Und an die helle Son gar augenscheinlich bringen.
 Man denck und sehe selbst/ wie doch in allen Dingen
 Der kluge Herr den Wiß und Klugheit lesset sehn.
 Was man mit Wohlbedacht thut kan nicht übel gehn.
 Ein recht Welt-kluger Geist sieht was noch nach soll kommen/
 Weiß n. a. s. vor war und ist/ so schafft Er rechtes Frommen
 Wen Er nicht fehlen kan. Dis that der Edle Mann
 Zu vor/ und noch thund/ drumb geht ihm alles an
 Was Er beginnen will. Es kente wohl der Nutzen
 Den Er der Stadt Stockholm gebracht/ gantz billich truzen
 Mit allem so jemahls sich da verdient gemacht.
 Man sehe nur eins zu und gebe gute acht!
 Wie hoch Stockholm amst an Macht und Pracht gestiegen/
 Daß auch der Alten Ruhm mit recht vor Sie sich schmiegen
 Muß/ vor wars recht veranügt bey seiner Landes-Frucht/
 Korn/ Kocken/ Bier und Brod und was die Bihe zucht
 Dem schnellen Land man gab/ in Waldmar schlecht gekleidet/
 Das ist kein Hand werck's man auch karm ein Bauer leidet.
 Sie lebten immer fort in ihrer Einfalt hin/
 Und wußten nicht von Kunst/ von Handel noch Gewin.
 Wie ist ein Kind fast weiß/ man seh' wie diese Zeiten
 Weit anders seyn den die: ist trägt man von den Beuten
 Des Handels/ Seid und Samt/ Tafft Atlas und viel mehr
 Urzellig andre Zeug'. Das giebt dem Käufer Ehr;
 Dem Handelsman Gewin; man muß auch nicht vergessen/
 Wae ist der Handel bring' von frembter Frucht und Essen/
 So ich nicht zehlen kan. Wie mancher schöner Wein/
 Frank Span und Portugisch und viele von dem Rheim
 Wird zu uns hergeführt/ zum über gr. ssen Nutzen
 Des Landes. Dis eruchrt/ ien's dient uns aus zu puzen

Doch gibt ein jedes Geld. Bedenck daß Edle Saltz /
 Daß durch die Schiffart komts/ und besser ist als Schinalls.
 Was Chioa schönes hat / was in dem gülden Lande
 Des Wusten Westen wächst/ und dort bey Tagus Strande
 Hervor komts/ was bey dem Nil ist und in Calicut,
 Komts durch den Handel hier und alles uns zu gut/
 Und unserm Vaterland. Dies haben viele Leute
 Vor diesem angestellt. Doch siehet man erst heute
 Den Handel recht in Flor/ wie er dem Lande nuß
 Ist/ drum verdient gewis Herz Liliens-Hoff die Stüß
 Und Grundfest dieses Thuns; daß man ihn hoch verehret/
 Und seinen hohen Ruhm mit Ruhm noch mehr vermehret.
 Er ist es billig werth. Wer diesen Man nicht liebt/
 Der liebt die Tugend nicht/ so ihm das Zeugnis giebt/
 Daß Er recht auffrecht ist/ und Edel von Gemüthe.
 Ob Er gleich sonst nicht von Edelm Geblüt;
 Das rechte Tugend-Thun daß adelt diesen Man.
 Wo Recht und Tugend gilt steht Adel hinten an/
 So bloß vom Blute komts. Ein recht unedel Adel
 Ist/ der befleckt wird mit einem Laster-Tadel.
 Das ist Herz Pötter nicht: Drum ihm auch bengelegt
 Des Adels Helm und Schild/ und was ein Edler trägt/
 Der Nahme Liliens-Hoff/ weil Er gleich Lilien blühet
 Im schönen Garten/ wo man Tugend blühen siehet.
 So wird die Tugend recht mit Ehre wohl belohnt/
 Da wo ein danckbahr Herz bey Tugendhaften wehnt.
 Drum hat das ganze Reich ihn auch erkand vor Edel/
 So wol als den der vor dem Feinde seinen Schädel/
 Und Haut/ und Gurb/ und Blut waagt wie ein Kriegeres Held/
 Und solches offte thut nur umb das schöne Geld.
 Es müsse Ewer Stam Herz Lilienshoff stet grünen/
 Und mit geehrtem Ruhm bis an die blaue Bühnen

Der Sternen steigen auff! lebt viel und lange Jahr!
Gott laſſe/ wenn man Euch wird legen auff die Bahr/
Die junge Lilien im Luſthoff lieblich blühen/
Und ohne alles End ſtets junge Lilien ziehen;
Der Höchſte ſegne Euch/ ſo wie Ihr ſelbſt begehrt.
Ich weiſ was Ihr nur wünſcht/ wird Euch gewiß getwehrt.

Great Howard
I had a doleful suppers
You hadle day to man's me to write
The d'vine Mero he had to chole
Would sing Your Rologic with higher Voice
I had had of Great Howard's son
Mines, and all the Mules (kill is gone)
And said Apollo with all Rologic
Can have deland Your glorie F. collance
It had had to Man but had to give
I had had to words for the wordy long
Of You Howard's Gown of Rologic
Whole man's Virtue for the wordy long

To

Eye of the King

To
His most Illustrious Excellency
My Lord
CHARLES HOWARD

Earle of Carlisle &c.
Ambassador Extraordinary

from
His Maiesty of Great Brittain

To
The Crowne of Sweden
Upon his departure from Stockholm
Wishing a prosperous journey

Written by

Lars Johann Son S. H. a. s. v.

In the Year 1669, the 29. Day of September.

GREAT HOWARD how shal I fulfill my will?
Indeed it doth surpas may skil and quill
Yet humble duty command's me to writ
Thy praise, but unability maketh me quit,
That divine Maro if he had to chose
Would sing Your Eulogie with higher Voice
Then he did sing of Great Anchises Son,
Minerv' and all the Muses skil is gone:
And faith! Apollo with all Eloquence
Can scarce describe Your glorious Excellence:
It must needs be no Man but Angels tongue
That would in words set forth a vworthy song
Of You Great Hero Crowne of English Lords
Whose meryelous Vertues farr surpass the vvords,

Of man vvhould set down Your Noblest Race
 Would to Poster' ty be a Looking glasse
 And vvhould can duely vvhrite that high renouvn
 You have deservd restoring th' English Krovn?
 What labours more then *Hercles* You have done
 What Victories more then *Cesar* You have vvon
 Momus himself although he's ever wrong
 Will yet admire th' Eloquence of Your tongue
 Your Foes and Friends both abroad and at home
 With force and wisdom You know t' over come
 The Friend by force of vvitt and pleasant vvords
 Your arm vvill break the proudest Enemies vvords
Mars and *Apollo* are in strying mad
 Whose glorious Layvrels first shal crowne Your head
 But (pray t' excuse me) I svvear by my Oath
 Sir You are vvayce more vvorthy then them both.
 Stood not *Mars* self astonishd vvhen he savv
 Howv Your vvord could abolish vvrongfull Layv?
 And howv You could restore the Kingdoms Peace
 Troubled by man of Cadmus Dragon race.
 Must not *Apollo* mervel and self cry
Carlise th' Ambasdor is more fit then I?
 Did not the barbarous *Russes* and their *Czar*
 Amazed stand vvhen first Your brightful Star
 More clear then Phœbus on their Hemisphære
 And lik' *Mars* fiery Planer did appeare?
 The *Cimbers* too vvere ravvish't all noe lesse
 Which vvith a trampling langvage did confesse,
 This is *Carlise* Broer lille so high befam'd
 Whose name but spoken all Virtues are nam'd.
 Svveden admireth thy very Divine Ghost
 And Vertuous proude doeth of har fortune boast

To have twice had my Lord vwhen they had You
 That English Mars and English Venus too
 Whose charming Beauty ecclipseth thousand Suns
 With litle Cupide vvhich doth fire the Guns
 Dissiping darts; This Babe of Loue let's see
 Beeing a Child a yvonderous Man to be;
 Jupiter hearing this vvent to be hid
 He feard of Him vvhich he to Saturn did,
 Jam no Prophet, but J telle t's true
 Affter tuelue years the vworld shal see and you
 Howv His rare virtues th' hole vworld vil move
 All man vvil feare all Damsels vvil Him love,
 Such great a Treasure hath Syveden stil possess'd
 Haying *Carlisle*; all as h'is but a Guest!
 When He first came O more then happy day
 But more unhappy novv he goes avway!
 England is glad, Syveden begins to mourn
 For his departure, they for his return.
 Th' inconstant fortune and all seasons vvere
 Become more constant since *Carlisle* came here
 Who Knowvs our Harvest? vve Knev vnevermore
 Such pleasant vveather any year before
 The fields, seas, yvoods, and all the beast vvere glad
 Novv mourn they all the very Roks are sad:
 The Trees have (since *Carlisle* for England goes
 Leaving the green, put on theire mourning Cloths
 The Heaven self in this our northren Spheares
 For Your departure vvil rayne floods of teares
 But all the Gods Great Lord vvil frame Your vvil
 Mercury tould me this on Helicons Hil,
 When Heavens Parliament vvas in good accords
 Then to all Gods did Jupiter speake those vvords.

Jupiter

JUPITER.

*Q*uid multo rapidi miſcentur murmure fluctus?
Impete quia Caeco flamina Jæva ruunt?
Heus Neptune tuo fluctus compeſce Tridente
Æole præcipites carcere claude Nothos
Non vagus eſt Vobis nunc deducendus Ulyſſes
Non pius Aeneas Numina veſtra rogar
En Cytherea Venus, Maavors, & Cyprius Infans
Creduntur Veſtra Numina chara fidei
At vos, Vos reliqui Cæleſtia Numina Divi
Incolumes ſocios concomitate Deos
illos ut par eſt omnes deducite ſalvos,
illos Angliaciſ reddite litoribus.

NEPTUNUS.

GREAT Jupiter J ſhal in nothing faile
As ſoone my Lord CARLIſLE putts up his ſaile
Then J vvil goe my ſelf to cut the floods
Before his ſhip vvith all my vvater Gods
Caſtor and Pollux ſhal ſit on the maſt
Til Hee all dangerous ſeas and vveavves is paſt
And round about ſhal blovving Tritons raiſe
Their trompets and Sirenes to ſing his praiſe
Not to bevvitch him like they did Ulys
We knowv all that CARLIſLE farr vvifer is,
Thus Your commands GREAT Jupiter vve vvil doe
We have no Sovereign but Brittain's King next You.

ÆOLVS.

Ik heb vvatU belieft al cyd te doen bemint
Sou iker tegen ſtaenſ ik ben maer bloot een Wind.

M:

Mars

MARS. VI

Vhöfvs wår fätång. Hielp om Jt wil råt besina/
 Här lär ju Oden sielf hwem håller honom Foot
 Of Frigga såg hwem tors full' giöra them emoor!
 Them Oden intet står kan Fröna öfwerwinna.

APOLLO.

VOrrei & voglio ben far comme bisogna
 Mandando fuora la mia grandissima ciarezza
 Et veramente non farebbe vergogna
 D'arrossire vedendo la triplice bellezza,
 De quelli SOLI terrestri. Ma ne sono sicuro
 Ch'il loro maggior lume fara il mio minore oscuro.

PHOEBUS.

Vous estes bien heureux de porter sur vos ondes
 (Neptun mon cher Amy Vous estes bien heureux)
 La Vaillance & Sagesse & la Beauté du Monde
 Croyez moy qy en ces trois, Vous portez tous les Dieux.

MERCURIUS.

Ihr Götter ich fliege
 Die tapferen Siege
 Durch klugsamig Rathen
 Und tapferen Thaten
 Von Howard erworben
 Von tapferen Helden
 Ich wil Sie besingen
 Das Echo soll klingen
 Der Nachwelt zu melden
 Auch wenn Er gestorben.

THis Spoken they did all together shoute
 And with one Voice gladly cryd aloude,
 We wil conducte them, none of us shal faile
 Th' Earth answers, lor g long live my Lord Carlisle.

Detta

Detta år den Edle of Loff. Magistraten uti Stockholm til Ny-Åhret 1671. uti en mycket konstig Skrift dedicerat aff den dräpelige Skrifv-Mästaren Johan Paul Hoffinan.

Stadzens Svoder I I Svea Ståders Fäder/
 Sö hwilke Drätt råd och Rättwisson sig gläder/
 Som skiven Lag och Rätt/ som bygge Staden op/
 Som främia Handlen med at Alt ha'er rätt sit Lop:
 Til Eders Högwisshet min Skyldigheet framrätter/
 (Om utaf högan Gunst I emot taga täcker
 Hwad som mit Hierta gier) en litten Ny-Åhrs. Giff:
 På ringa Bergament/ en söga bättre Skriff/
 Med Dastan af min Siäl/ then Högste wil bewahra
 Ehr/ (som bewara oss) ifrån all Nöd och Fähra/
 Han gifwe Hwar of Een hwad som han måst äträr.
 Of länge theras Liff til många Ny-Åhrs!!!

Non Iliadā in nuce, Viri Nobilissimi ac Consultissimi
 mi, non Hecatomben, nec Monstrum ex Africā,
 nec Aromata ex Asiā, nec ex Americā Aurum porrigo:
 (Sæpe enim Deorum iram plus falsa mola quam auratis cor-
 nibus ac floribus coronatus taurus demulcet) Sed Tabel-
 lam ad Aram Generosic: Vest suspendo, Tabellam non scul-
 ptam, sed (quā dexteritate dextera potuit) scriptam; Gratum
 hoc (quamvis indignum) Generosic: Vest: Munus futurum
 spero, si considerare placuerit, nil Literis seu Scriptura præ-
 stantius dari posse. Scriptura enim Acta, Pacta, Facta Al-
 tissimi nobis revelavit, Scriptura Memoria Fulcrum, Virtutis
 Custos, Æternitatis Monumentum est, Scripturam si tollas
 omnem eruditionē auferes, & Orbem in primum inscitæ suæ
 Chaos deturbabis. Si chartaceum offero Donum aut tenuem
 potius

potius Membranam non Donum sed Donantis respicite animum, hancq; quantulamcunq; Strenam porrecta fronte accipite. Vivite felices, Vigete, Favete, Valere.

Lebet in Frieden/ Gesundheit und Freuden
 Sonder all Leiden
 Himmel gesegne Ihr klugsinig Rahten
 Und Ihre Thaten
 Lasse Sie blühen in stetiger Blüthe
 Durch deine Güte
 Wende von Ihnen und Ihrem Geschlechte
 Was schaden möchte
 Lasse sie wachsen des Vaterland's Stützen
 Fromme zu schützen
 Ruchlose Schänder und Lärer zu straffen
 Bis sie entschlaffen
 Und vom Getümmel zum Himmel mit Freuden
 Selig verschleiden.

ANcora che io non sono Dovinator o Profeta
 Ma riguardando con curioso zelo
 L' Astro splendente del formoso Cielo
 Col fulgenti raggi la formosa Stella
 O piuttosto l'occhio del Mondo, la Pianeta
 Di Febo, scintillante & bella
 La quale regge l' Anno dando luce al Mondo
 Et risplende senza secondo,
 Mi pare che colla bocca divinatrice
 Al orecchio veramente dice
 O Felice Stokholma O Felice
 O Felice Populo O Felice

Tanto

Tanto ch' havrai quello Senato Illustrissimo
Sarai sempre *Felice, Felicissimo*
L' intendo, lo credo, & ancora lo bramo
Per che dell' alma honoro del cuore l' *Anno.*

NE dedaignez pas Messieurs le peu que j'amene
Mais prenez plustost à grè mes petites estrenes
Quand on fait tout ce qu'on peut
Sans en faire ce qu'on veut
Personne n'en gronde
Le vouloir contente les Dieux
Si cela se fait aux Cieux
Je l' espere au Monde,

GHy Edlen Magistraet,
Necmt aen van myne handen
Tot Nieuvy Jaers Offeranden
De Willen voor de Daet:
Men kan de groote Goden ook,
Maekt meng'lyck geen dierbaer Rook,
Door ootmoedig smeken
Buygen en bevycken.

Lyc - Sullinger

Strena Votiva

In novi & felicitatis Anni auspiciis

Ad

Sereniss. & Potentiss. Magni Britannia Regis,

CAROLI II.

Ad

Sereniss. & Potentiss. in Svec. Goth. Vand. Regem,

CAROLUM XI.

Legati Extraordinarij

Illustrissimi ac Generosissimi Domini,

DN. HENRICI COVENTRII,

Die primo Anni 1672. pedes humillimè

deposita

Heliconis Arctoi Nomine

J. P. Art. & Mart. Stud.

ynthius aurato tetigit sua limina curru
Augustumq; Capri sidus splendore revisit
Lassatos properans gelidâ restinguere in Urnâ
Cornipedes, melius renovatum ut peragat orbem
Mos est Aonidum (quem nulla redarguet ætas)
Tempore quò auricomus per bissex signa cucurrit,
Jamq; omnem illustrat repetito lumine Mundum
Notaq; Zodiaci repetit vestigia sursum
Auspicio Nostrum feliciter inchoat Annum.
Mos est ut folijs Parnassi tempora cingant

Herc.

Heroum quos Phoebus amat, quos Turba Dearum
 Diligit, & toto quis pectore sedet Apollo,
 Hinc hic hærenti Phœbus mihi vellicat aurem
 Castalidumq; chorus mihi visus talia fari,
 Solane barbarico Borealis terra tacebit,
 Ritu, nec nostris iustis morem geret illa?
 Quis stupor ingentis Gentis dolor! occupat artus
 Num gelifacæ Dei, non servat in ossibus ignem
 Aut nimis incensum frigus congeliat auram?
 Dum é meliore Luto finxit Præcordia Titan,
 Euge bonis avibus properes Heliconis Alumno
 Arctoi, strenæq; loco nunc nocte coronas,
 Cingito fronde comas, pia votaq; porrige dextra
 Sed cui? quî prudens secreta negotia tractat
 Quæ tibi scire nefas; quem nuper *Jupiter Anglus*
 Ad *Gothicum* misit quo firmet foedera *Martem*
Mercurio. Postquam solers per præta per hortos
 Annosæ quereus ramos & brachia Olivæ,
 Lauri cum Myrto frondes decerpere dextrâ
 Mens erat & ingens florum mihi copia Cordi;
 Abstine Calliope dixit, jam tempora dudum
Martia circumdat *Laurus*, *Phœbeia Daphne*,
 Signa gerit illas certissima *Martis & Artis*,
Myrtea feta dedit *Cypris*, *Tritonia Oliva*.
 Ne Tu sacrilegâ caveas contingere dextra
 Quercum ter Magni Regis *Caroli & Jovis arbor*
 Hæc ambo illustris coronabunt facta **COVENTRIJ**,
 Interea precibus supplex pia solvito vota,
Vivat jo! felix Anglonum Magnus Apollo,
Vivat! io vivat ter felix Martia Proles,
Vivat Mercurius! vivatq; Coventrius Heros!
Castalidum dixit Chorus & respondit Olympus,

**

**

**

N

Bind.

Bind · Brev på Margareta Dag i Julij Månad.

1. **D**! osäll sälle Dag/ på den min Skyldigheet
Of Willia öfwereens/ fast ingen dera weet
2. Hwar med min Ödmuik Blikt mig lösa skal at binna
Den mehr än sköna Arm/ til den man en kan finna
3. Rätt wärdigt Binde · Band/ dy Himmel/ Jord of Sky
At ähra denna Dag sig sielfwa pryda ny:
4. See huru Himlen leer/ hur' Sky'n gör lufsligt Wäder/
Hur' Jorden legger aff the hwiita Winter · Kläder
5. Of dra'er sin Blomster · Rock med tusend Färg · Slag
På sin förnygte Kropp/ at ähra denna Dag.
6. Allena Jag/ ach! ach! haer Skäl til at beklaga
Mit hårda Stebnes Makt/ som Enckan kan förtaga
7. At iag måst willia thet som iag en göra kan/
Jag swär wid Himlen sielff at Willian god of san
8. Men Krafften uthan Krafft/ dy Gull/ Söff ädla Stenar/
Kärl/ Pärl of Diamant (som Werlden kostbart menar)
9. Ar otwärd' Ser Swan · hwiit Snd · Marmor · sköna Arm
At kyssa/ Venus sielff/ (of alt hwad skönt) til Harm
10. Haer Jorden aldrig seet et så skönt Mester · Stycke
Aff Himlen of Natur/ här är full Menstie · Encke
11. Men Angel · Fägring/ Ach! at iag en något haer
Til offra/ som Ehr wärd/ uppå mit Hiert · Altar:
12. Do! wäl iag haer än Hopp at I min Jord · Gudinna/
Som haer mit Hug of Sinn of Siälen kunnat winna/
13. I lär' til Offer · Band ta Hierta mit emoot:
I är' min Himmel · Jord/ min enda Lijfnadz · Root:
14. Dy lär' I utan twiwl mig icke thet förtänckia
At iag på Eder Dag (Margretha) drister · stänckia
(Cathrina)

Mit

15. Mit Hierta/ I weet sielff at iag en bättre haer/
Wil I haa meer aff mig så låt mig blifwa Faer
(Thet Bandet som iag geer/ blijr/ til mig Döden ta'er.)
(Eaen ynstigt hwad iag geer) til Döden samma ta'er)
(Förwahrer detta Band)

Det samma på Cathrinæ Dag i November Månad
lämpad efter Åhrs - Tijden.

4. **S** kyn gräter med sit Regn of mul'ge Dimbe-Wäder/
I föhrer sig i Sorg of hwiite Winter. Kläder/
5. Of dra'er sin Blomster-Räck med tusend Färgor af
För at han ingen Ting/ som Eder wård war/ gaf;
6. Så sörger/ Ach! of iag of haer Skäl at ic. ic.

MANIBUS ÆTERNIS

MONIMENTUM

Et

PIGNUS AMORIS SACRUM

VIRI

Quondam

PLURIMUM REVERENDI

D. JORDAN EDENII

Theologiæ Doctoris atq; in Academia Salanâ
Professoris Celeberrimi

nunc

IN COELLIS BEATI

&

PUDICITIA MAGNÆ CONJUGIS

Castitate majoris Viduæ

Pietate Matronæ maxime

Mauri tristissima

MAGDALENÆ CAMOENÆ

Lectissimi Svarissimi

FILII

SVENONIS J. EDENII

BEATISSIMI

Quod

Cum 7 Julii postquam 13 Junii astra petens terræ
extremum dixerat vale. Urnæ impositus est.

Posuit

Potuit

Voluit

qui

qui

qui

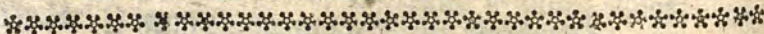
Potuit

Voluit

Debuit

Debuit

L. I. S. S. H. A. S. V.

Uti properas? heus siste gradum manesq; saluta
Et fragilem gemitu sortem, & mortalia luge
Fata. Rogas saxum quem condat amice? Puellum.
Hunc Phœbus genuit sapiens, Aquilonis in oris,

Et

Et peperit, decima nomen sortita CAMOENÆ: allibit
 Ut Nomen sic Omen habet: virtute coruscans,
 Cynthia seu radiis stellas nitidissima nocte
 Vincit, ceu socios exstinguit Phosphorus ignes
 Sic instar Casta Castas micat illa Diana
 Inter Matronas: His ille Parentibus ortus,
 Parnassus natale solum est, ubi Sala susurro
 Balbutit leni, se immiscens fluctibus alii
 Mæleris, atq; suis multiplicat illius undas.
 Nunquam si formam spectes, formosior ullus,
 Hac pulchra pulchrum Veneris superabat Adonis
 Et Spurium Cypri falso quem credula fecit
 Gens oculis cassum Numen dignumq; merenda
 Spurca quam quondam bobus dedit incola Cypri
 Indignum cui hominis fument Altaria....
 Hic quantum cæcam superat Lynx lumine talpam!
 Ingenio, genio, dolor heu! non indole multis
 Inferior: luna queis circum longior atas
 Tempora dispersos tinxit candore capillos,
 Saturni siccum stupidi nigrore cerebrum
 Hicce Senex senibus pueris Puer iste vocari
 Dignus, non Annis Animo sed Nestora vicis
 Ceu novus in cunis Alcides presserat angues
 Stultitiam, & vitiorum incoctam matrem
 Pigritiam. Magni Patris spes certa subebat
 Credere presuram vestigia, dumq; fefellit,
 Non fallit properat cursu, sequiturq; Parentem
 Hesperus occiduum Phœbum inque suo occidit ortu
 Auricomum sidus latum, contingere metam:
 Clarior ex ætæ quo jurgat Phosphorus umbris,
 Tristia cur ducis suspuria pectore mœsto?
 Nobile stemma nihil, niidæ nil gratia formæ

Crudelis Mortæ ingenium nil spicula retardant.
 Si bonus es, heu! plange probis non parcere Parcas!
 At tremulis sacros ululatus atque boatu
 Manes Thebano prudens turbare caveto.
 Crinibus haud opus est sparsis, nec tristia fœdis
 Signa genis addas infestis unguibus! absint
 Menades! ite procul poscunt vos orgyæ Bacchi.
 Si bonus es heu! plange probis non parcere Parcas
 Purpureos spargens flores, violasque, rosasque,
 Adde apium dextrâ, calathis da lillia plenis
 Sit procul infelix bubo sit noctua tristis
 Thura, crocos, & quicquid habent, incende, Sabæi
 Atque immortales amaranthi necesse coronas.
 Sævibus & siccam perfunde liquoribus urnam.
 & cineres lachrimis irrorâ: murmure lato
 Dic Fœlix Fatum! Melior de pulvere surget
 Phoenix in cineres nunquam rediturus Abito
 Si veterum voto vis claudere, forte licebit:

S. T. T. L.

Sit Tibi Terra Levis sit in urna perpetuum Ver.
 Si malus es, mirare Probis non parcere Parcas,
 Vivus disce mori metuens, quoque vivere discas,
 Mortuus, à vivo hoc, quo sic quoque vivere possis.
 Sed si derides, Epicuri de grege porcus,
 I, fuge, curre cito sequitur pede pallida vindex
 Parca, & eris, nec eris quod hic est.

Bene vive

Valebis.

A Proche du tombeau avec respect & crainte
 Cet enfant n' est pas mort & ne fait que dormir
 N' en

N' en doute pas *Lecteur*: La Mort y n' est que faine
 Les *Graces & Vertus* peuvent ils bien mourir?

*N*ella questa piccola parte del Mondo è sepolto
 il Piccolo mondo, Ma il Cielo ha il cielo raccolto.

*H*ear sleepth a litle Child, confidder what J speake
 The Earth sayth hy is dead the Heaven hy shal
 awake.

*H*ier leit in 't gräff van aerd', AERD.
 Maer leeser hoor 't is seeker ende gewis
 Dese AERD' zal niet meer aerd' zyn
 VVant dese aerd' geen aerd' meer is.

*D*ie Weisheit hat gezeugt/ die Tugend selbst geboren/
 Der Himmel in der Blüht zum Eigenthumb erkoren
 Schläft hie im dunklen Staub. Solt diß wol können sein?
 Die Weisheit/ Tugend und der Himmel selbst/ spricht Nein.

Swijcklige Wärdens oundwijcklige
 Dd. Döbligheets
 Sorg - tröstande Lijf - Säng.

*N*le Men'ste. Barn betrakta
 märk of akta
 Hur' ostadigt Werlden står
 Werel. skiftar fram - åt stryker
 twifler
 sijler
 Som Ljhd/ Måln of Bläst förgår.

*S*ool of Månen alla Tusen
 Himmels - Ljusen/
 Gånga neer of åter op;
 Dag of Natten/
 Eld of Watten/

Grät

Gråt of Stratten/
 Hafwa stadigt Wärel . Lop.

När som heeta Gelden sloknar
 Watnet tioknar

Blifwa Kohl of kaller Snidd.
 Snö blijr Wästa/

Kohlen bästa/
 Uffa/ Uffa?

Hwad som födz of ey mät döo?

Ulle Menste . Barn betrakta
 Märk of akka

Huru thet i Wårlden går

Huru alt hwad nänsin födes/

gödes
 ödes.

Ingen Ting beständigt står.

Diuren som på Marcken springa/
 Luft- Fåt kringa/

Fast the aff en frij Natur

Mäst' lijkwål för Dödzens Fakra
 snara

wara/

Rädd's Hand/ Bössa/ Nåd of Buur;

Fistens Graf (fast han kan flyta)
 Ur en Gryta

Eller of en större Fist/

Stora/ the hwar Lustror glimma
 sinna/

rymma

Sällan/ om then fistar frist.

7. 11

Höga Trån som Himlen hoota /
 Fast the roota
 In til andra Werlden neer /
 Fälla Höst-dags effter Raden
 Bladen /
 Staden

Seer det / lijk som Skogen seer.

8.

Trågäls-Trån the bära Frufter /
 Blomster lukter /
 (Gräset växer / wijsnar bort)
 Theras them infödde Maskar
 snastar
 nastar

In til Trät of Blomstret tork-

9.

Koppar / som hwar man kan röna /
 Bli'wer Gröna,
 Järnet fräter Rosten röd.
 Gullet of thes blanca Syster /
 mister
 Glijster

Sitt / see här är of een Död.

10.

Dyra Stenar fast the håla
 måste tåla
 Döden / lijk som Malm of Gull.
 Stenar spricka aff hård Winter /
 Klinter /
 Flinter /

Mure of Gråsteen blifwa Mull.

11.

11. Tij.

11.

Tijden sielf som är förliden
Ur af Tijden
Dräpt som är of Födslen teck:
Men hwem är som suckand' klagar?
Dagar
jagar!

En hwar an/ hwar Ögnebleck;

12.

Ögnebleck/ Ögnblet/ Dinnä/ Dinnan/
Timma Timman/
Mänen Mänen/ Åhret Åhr
10/ 50/ 100/ Tusend

...

Till wår Ewigwärlig Wåhr

13.

Allt är hwad som här kan finnas
Of besinnas
Hwad som någon någ'n sin weet
Obeständigt: Mans Bedriffter/
Skrifter
Griffter/

Stadig är Ostadigheet.

14

Ly gör alla mycket illa
The som willa
Edria thenna lillas Död/
Hwilkens Stäl en Sorg en Jemmer
flämmer
flämmer

The han åter Engla - Bröd.

15. Lät

15.

Låt en Perle-Tarar rinna
Strömligt rinna
Hvem som måd sin Gud är nögd/
Han kan/ han wil/ som wårt mästa
Bästa/
fästa
Linnlig Sorg i Ewig Frögd.

16.

Säta Kropp soff sött of stilla
Säta lilla
Trefald-Salig stora Sid
In til Gud födr E'er med Samman
samman

War sidst helsat fahr sidst wäl,

